COLEGIUL NAȚIONAL DE INFORMATICĂ
„GRIGORE MOISIL” BRAȘOV

PUNCTUL PE INFO

REVISTA COLEGIULUI
NR. 7/2016

O teoremă e o scrisoare de dragoste către un necunoscut, către acela care îi prinde nu numai înțelesul, ci și toate subînțelesurile.(Grigore Moisil)

COLEGIUL NAŢIONAL DE INFORMATICĂ „GRIGORE MOISIL”
BRAŞOV

“PUNCTUL PE INFO”

REVISTA COLEGIULUI
Nr. 7\2016

Revista Colegiului „Punctul pe Info” este editată în scopul performanţei şcolare şi a activităţii independente a elevilor din liceu

DIRECTOR Prof. MILENA POPA

DIRECTOR ADJ. Prof. dr. MANUELA ZORCA

PROF. COORD. Prof. dr. CRISTINA-MAGDALENA CĂLIN

COLECTIVUL DE REDACTIE

Redactor şef: Claudiu Dragomir
Desene realizate de Maria Dumitriu și Eliza Coc
Colaboratori:
- profesori: Raluca Iancău, Nicoleta Moise, Cătălina Stoica, Danu Maria
- elevi: Popa Iulia IX A, Bejenaru Miruna XII A, Hîncu Daniel XI D

EDITURA: SIGMA – BUCUREŞTI
ISSN: 2066-4060

Împreună în spiritul educaţiei europene

Prof. Milena Popa
Director

Elevii pregătiţi de prestigioasa echipă de cadre didactice din colegiul nostru au continuat să obţină rezultate foarte bune la examenele naţionale, teste naţionale şi examenul de bacalaureat, dar şi la olimpiadele şi concursurile naţionale şi internaţionale.

Performanţele obţinute şi în anul 2015 ne obligă să continuăm drumul spre excelenţă.

Vă felicit pe dumneavoastră, stimaţi colegi, care prin muncă necontenită şi printr-o mare dragoste faţă de copii contribuiţi la creşterea prestigiului colegiului nostru şi implicit a şcolii braşovene şi româneşti.

Vouă, dragi elevi, care răspundeţi "Prezent" din băncile colegiului, vă mulţumesc pentru implicare şi vă doresc să multiplicaţi succesul pe care-l meritaţi cu prisosinţă!

Prof.dr.chim. Manuela Zorca
Director adjunct

Colegiul Naţional de Informatică „Grigore Moisil" trece pragul în acest an cu dorinţa de a se relansa ca un aşezământ de educaţie şi cultură, cu oameni care vor să clădească la viitorul tinerilor, să depăşească bariere mentale, financiare, interculturale, competiţionale. Parcursul în ani a consolidat dorinţa de a deveni cei mai buni, cei mai moderni, de a contribui la realizarea unor idealuri, de a modela oameni.
Suntem o familie care uneşte experienţa şi devotamentul profesorilor cu curajul tinerilor. Urmărim realizarea idealului educațional întemeiat pe valorile diversității culturale, pe aspirațiile individuale și sociale și contribuim la păstrarea identității naționale în contextul valorilor europene. Suntem unul dintre pilonii educaţiei din ţară, din fiecare familie ce alege să păşească cu noi dincolo de cunoaştere, dincolo de provocări, în încercarea de a reuşi în plan social, personal, profesional.

„Ar fi de scris odată povestea celor ce şi-au pierdut răsuflarea alergând după propriile lor idei. Şi tragedia celor ce, nevrând să rămână în urmă, nu pot să mai meargă înainte. Şi comedia amară a celor ce neputând alerga, încearcă să oprească puhoiul. Şi dramele provocate de cei ce, neînţelegând noul, îi prigonesc pe cei ce-l practică." (Grigore Moisil)

IMPRESII DE BOBOC

BOTEZUL BOBOCILOR

Anul trecut, în septembrie 2014, începea, pentru cei mai mulţi dintre noi, o nouă viaţă. O nouă şcoală ne deschidea porţile, ne aşteptau noi colegi, noi prietenii, noi profesori şi noi tradiţii.

Boboc fiind, lumea care se materializa în faţa mea mi se părea imensă şi îmi amintesc cu zâmbetul pe buze primele zile de şcoală, zile în care oricine dorea să se facă plăcut şi să îşi facă prieteni cât mai repede. Naşii noştri ne-au întâmpinat în prima zi de şcoală şi ne-au anunţat de botezul pe care urma să îl avem. Nu ne-au zis foarte multe, lăsând aerul de mister să ne bântuie până în ziua cea mare.

Era 4 octombrie şi, împreună cu noii mei colegi, m-am îndreptat spre clasa naşilor. Eram curioşi; nu ştiam ce se va întâmpla, nu ştiam prin ce probe vom trece, ştiam doar că botezul este modul în care naşii ne familiarizează cu viaţa de liceu. Fiecare dintre noi a fost supus unor probe care ne-au stârnit amuzamentul, imaginaţia, probe care ne-au adus mai aproape de cei care urmau să ne îndrume în următorii ani. Cei din a 10-a E au fost foarte prietenoşi şi ne-au câştigat imediat încrederea, găsind în ei adevăraţi mentori. Ne-au povestit multe lucruri despre viata de liceu, despre colegii mai mari, despre profesori, depre Balul Bobocilor care s-a dovedit a fi cireaşa de pe tort a întregii lumi în care urma să trăim.

Botezul este cu siguranţă una dintre cele mai frumoase tradiţii din liceu şi celor mai mulţi dintre noi ne-a rămas întipărit în minte şi în suflet chiar şi azi când noi am luat locul naşilor și altă generație a devenit cea denumită “boboci”.

BOTEZUL = PRIMA PARTE A BOBOCIEI

Botezul este modul elevilor mai mari cu un an ca noi, XE în cazul nostru (nașii), de a ura bobocilor: “Bun Venit!” în Info.

Prima oară când auzi asta, boboc fiind, te trece un fior pe șira spinării sau cel puțin la mine așa a fost, chiar dacă toată lumea mă asigura că nimic rău nu se va întâmpla.

Ce mai, așteptam “marea” zi cu nerbăbdare. Se întâmpla pe la începutul lunii octombrie.

Eram încă la început, nu ne cunoșteam mai deloc, unii mai deschiși, alții mai rușinoși, ne-am adunat în clasă și ne pregăteam “sufletește ” unii pe alții pentru ce urma.

Deodată am văzut-o pe doamna dirigintă intrând și anunțându-ne că sus, în clasa nașilor, totul este pregătit pentru noi.

Am urcat sfioși, oprindu-ne în fața ușii cu pricina, niciunul dorind să intre primul. Până la urmă, unul dintre băieți și-a făcut curaj și a făcut primul pas. Am fost întâmpinați cu făină, un lucru mai mult decât surprinzător pentru fiecare din noi. După ce ne-am primit ecusoanele cu porecle, ne-am răspândit prin clasă, fiind curioși de ce va urma. Fiecare dintre noi se prezenta în fața tuturor, spunând o calitate pe care o are, o calitate ce trebuia să se potrivească cu porecla primită. Totul bine și frumos până aici. Nași drăguți, atmosferă distractivă, ce să-ți dorești mai mult?

Bineînțeles că asta n-a fost tot. Abia acum începea distracția. Fiecare elev avea pe ecuson si un număr după care urma să fie strigat la probe, probe la care participau câte două persoane. Probe mai mult decât amuzante, care cereau lucru în echipă, ceea ce nu era ușor, dar de unde am învățat totuși, încă de pe atunci, că putem conta unul pe celălalt.

Cred că botezul este prima și cea mai bună cale de a-ți cunoaște colegii, de a-i vedea cum sunt în diferite situații. În același timp, botezul este ceea ce te face să conștientizezi că tocmai ai început viața la C.N.I. “Grigore Moisil” și totul se va schimba de acum înainte.

Elena Butuza XE

BALUL MAJORATULUI

Balul Majoratului reprezintă una dintre cele mai așteptate tradiții ale Colegiului Național de Informatică „Grigore Moisil”. Implicarea în organizarea balului a început pentru mine și colegii mei ca o oportunitate de a evada din rutina școlară, însă am realizat apoi că ne-am aventurat într-un tărâm necunoscut. O asemenea provocare nu avea cum să fie abandonată, așa că, împreună cu doamna dirigintă Clinciu Alina, ne-am propus să concepem un bal de neuitat.

Una dintre cele mai grele sarcini a fost alegerea temei. Ea trebuia să ne definească pe noi ca generație, să surprindă multicoloritul personalității fiecărui elev și să îmbine perfect diferențele dintre generațiile absolvente și cele care de abia au pășit pragul unei noi aventuri, liceul. După lungi „dezbateri”, opinii diferite, într-un final am ajuns la un consens. Tema avea să fie: FANCY AND CLASSY, iar sloganul : Be fancy, but keep it classy. Partea solicitantă din punct de vedere fizic a fost găsirea sponsorilor. Cu toate acestea, mi s-a părut foarte interesant, întrucât mi-a scos la iveală talentele în a convinge oameni. Cu toții ne-am deplasat pe „teren” pentru a convinge cât mai multe companii, și nu numai, să ne ajute în cauza noastră. Lăsând la o parte vremea nu tocmai favorabilă, care ne-a pus piedici în căutarea sponsorizărilor, am reușit în cele din urmă să bifăm și această sarcină. Majoritatea activităților le-am desfășurat în grupuri și aceasta ne-a ajutat să ne cunoaștem mult mai bine și să sudăm relații strașnice de prietenie.

În ziua balului tot stresul și emoțiile pe care le-am întâmpinat până atunci, s-au amplificat. Nu știu dacă din cauza faptului că eram stresați și nerăbdători ca profesorii și colegii să vadă rezultatul muncii la care am depus toată energia noastră, sau din cauza multitudinii sarcinilor pe care le aveam de făcut, de la pregătirea momentelor artistice și a premiilor, până la interacțiunea cu invitații. Însă am reușit să ne mobilizăm și să ne ajutăm reciproc. Lucrul în echipă a reprezentat, poate, cea mai importantă lecție pe care am învățat-o în urma organizării unui astfel de eveniment important. Oricât ai fi de bun și de bine pregătit, nu poți să obții același rezultat pe care l-ai obține dacă ai avea mai mulți oameni care să te susțină și să te ajute

Pentru noi, acest bal a însemnat mai mult decât distracție. A însemnat o cale de a conștientiza valoarea pe care o are fiecare dintre noi și modul în care o sarcină grea și necunoscută poate să devină ceva simplu, dacă ne unim forțele și lucrăm împreună. E mai ușor să renunți, decât să lupți până la capăt, iar noi am ales partea grea.

Cătălin Fărâmă XII E

ISTORIA MEREU ACTUALĂ....

PROIECTUL "TRECUT ROMÂNESC – VIITOR EUROPEAN"

Studierea istoriei are o importanță deosebită în crearea culturii generale, în dezvoltarea gândirii critice, precum și în promovarea și susținerea valorilor europene și democratice. Studiul trecutului îi ajută pe elevi să descopere modele de urmat, dar și să respecte și să cinstească cum se cuvine valorile și evenimentele naționale. Acesta este argumentul unui grup de profesori de istorie brașoveni, care s-au decis să îi ajute pe elevii lor să își dezvolte cunoștințele și atitudinile în cadrul unui proiect județean.

Creat în anul școlar 2014-2015, proiectul județean "Trecut românesc – viitor european" a urmărit sensibilizarea elevilor de gimnaziu brașoveni față de marile momente ale istoriei naționale în context european. Proiectul a fost inițiat de Colegiul Național de Informatică "Grigore Moisil" , Școala Gimnazială Nr. 6 "Iacob Mureșianu", Școala Gimnazială Nr. 19 și Școala Gimnazială nr. 9 "Nicolae Orghidan" și s-a desfășurat în parteneriat cu ISJ Brașov, Muzeul Casa Mureșenilor și Biblioteca Județeană "George Barițiu". Principalul obiectiv urmărit a fost ca fiecare moment istoric semnificativ din trecutul națiunii noastre să fie aniversat cum se cuvine, fie prin participări la acțiuni ale comunității, fie prin crearea de concursuri și manifestări. Astfel elevii aveau ocazia să dobândească noi informații legate de evenimentul în sine, iar apoi, să își asume valori și atitudini care să rezoneze durabil în procesul de dezvoltare a personalității fiecăruia.

Activitățile organizate în cadrul proiectului au fost diversificate. De Ziua Națională elevii colegiului nostru au participat la o expoziții de colaje și desene cu tema "Brașovul și Marea Unire". Mansarda Casei Baiulescu, care a găzduit evenimentul, a fost neîncăpătoare pentru minunatele opere ale copiilor din 11 școli brașovene. Școala noastră a fost reprezentată de elevi din clasele a VI-a A și a VII-a A care au realizat desene, colaje și machete foarte frumoase.

A doua activitate a fost dedicată aniversării unirii Principatelor Române în 24 ianuarie 1859, și a constat în organizarea unei sesiuni de prezentări power-point, la muzeul "Casa Mureșenilor". Prezentarea susținută de elevii clasei a VIII-a B care s-au implicat în proiect a fost deosebită și a conturat într-o mare diversitate de culori și abordări exilul domnitorului Al. I. Cuza

Luna mai este foarte bogată în evenimente istorice a căror aniversare suscită interesul deopotrivă al elevilor și al cadrelor didactice, între care amintim: cucerirea independenței de stat a României – 9 mai 1877, ziua monarhiei – 10 mai, finalul celui de-al doilea război mondial prin capitularea Germaniei naziste – 9 mai 1945, ziua Europei – 9 mai 1950. De aceea, inițiatorii proiectului s-au gândit la organizarea unui concurs care să evalueze cunoștințele elevilor legate de aceste mari evenimente istorice. Concursul a avut loc la Colegiul Național de Informatică "Grigore Moisil" și prin implicarea profesorilor Ramona Ancuța și Daniela Danu elevii au obținut premii într-o activitate menită să încurajeze atât asimilarea de informații cât și spiritul de competiție al elevilor.

Proiectul „Trecut românesc – viitor european" s-a dovedit a fi un adevărat succes. Activitățile diversificate, buna orgnizarea și implicarea unui mare număr de elevi și profesori justifică decizia inițiatorilor acestui proiect de a-l continua și în anul școlar 2015-2016. Cu siguranță mai sunt multe de învățat și participarea la proiect este o cale sigură de face acest lucru.

Prof. Ramona Ancuța

SERBARE DE CRACIUN 2015

Anul acesta, elevii și profesorii Colegiului Național de Informatică “Grigore Moisil” au organizat feerica serbare de Crăciun care a devenit o tradiție, de aproape 20 ani. Acest eveniment festiv a stârnit în fiecare dintre noi emoția sărbatorilor de iarnă și a readus spiritul și magia Crăciunului.

Spectacolul a debutat cu un moment muzical interpretat de corul ‘Gimnaziștilor’, coordonat de doamna profesoară Anda Marian. Micii colindători au fost răsplătiți, pe lângă aplauzele călduroase, cu nuci și mere din partea crăciunițelor din clasa a X a B.

Cei mai drăguți dintre bobocei, elevii clasei a V a A, sub coordonarea domnului Viorel Faur de la Clubul de dans sportiv Viodance, au pregătit un moment zglobiu de dans.

Momentele muzicale au continuat în programul serbării, Iulia Ruță si Bianca Luchian din clasa a IX a E au ‘’Colindat Iarna’’, iar Maria Doboș, din clasa a X a A, ne-a urat un muzical ‘’Merry Christmas everyone !’’.

Colegii noștri sunt foarte talentați, sunt pasionați de muzică și dans, așa cum ne-au dovedit Anisia Constantinopol din clasa a VIII a A și partenerul ei, Cristian Ceapraz, care ne-au fascinat cu un dans contemporan și cu un inconfundabil jive.

Elevii clasei a IX a A, coordonați de doamna profesoară Cristina Călin, ne-au prezentat un plugușor poznaș, moment continuat cu sceneta „Five o’clock ’’ a lui I.L. Caragiale, interpretată de colegii noștri din clasa a XI a E : Bianca Scarlat, în rolul Mândicăi Piscopescu, Paula Axinte, în rolul Tincuței Piscopescu, Diana Dudu având rolul Miței Protopopescu, Ioana Coman rolul Rozei și cei doi băieți, Alin Benea, naratorul scenetei și Vlad Angheluță, în rolul de locotenent. Momentul

dramatic a fost coordonat de doamna bibliotecară Daniela Tăbăcaru.

Crăciunul este o sărbătoare multașteptată, pentru aroma de cozonaci calzi, cetină și turt dulce, dar mai ales pentru armonia din suflete. “ That’s Christmas to me”, ne-a cântat Alexandru Bota din clasa a IX-a.

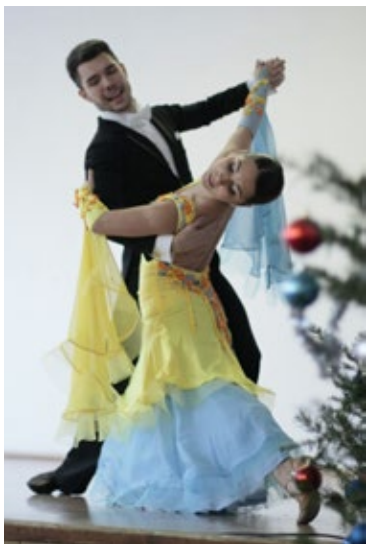

Și pentru că tradiția se împletește cu modernitatea, ritmurile valsului vienez ne-au fost aduse de perechea de dansatori formată din Ștefania Trincă din clasa a X-a C și Robert Bucur din clasa a X-a B, iar Diana Nicolau din clasa a XII-a B, alături de partenerul ei, Dan Babonea, ne-au purtat pe aripile romantice ale unui vals lent.

Colegii noștri din clasa a IX-a A și a X-a B, coordonați de doamnele profesoare Cătălina Stoica și Irena Olteanu, ne-au prezentat un moment poetic și muzical în limba engleză, iar colegii mai mici din clasa a VI-a au recitat două poezii cu specific de iarnă, în limba franceză.

Rafail Pascu din clasa a IX-a D a interpretat la vioară “ Let it Snow”, iar Gabriela Aldea și Elena Todirenchi din X D ne-au cântat “ Galbenă gutuie, dulce- amăruie”.

O ceată frumoasă de colindători, coordonată de doamna profesoară Anca Florea, ne-a învăluit sufletele în tradiție și dor de autentic. Serbarea de Crăciun s-a încheiat cu formația liceului, în noua ei structură, care ne-a purtat în acorduri moderne spre binemeritata vacanță și spre așteptarea Moșului încărcat de daruri.

Serbarea colegiului nostru nu s-ar fi putut realiza fără sprijinul doamnelor director Milena Popa și Manuela Zorca, doamnei Cristina Călin, coordonatorul acestei serbări, precum și doamnelor profesoare Anda Marian, Cătălina Stoica, Irena Olteanu, Anca Florea și doamnei bibliotecare Daniela Tăbăcaru. Mulțumiri colegilor noștri care au asigurat sonorizarea, Nick și Tudor, precum și prezentatorilor Lorena Apostol și Paul-Andrei Codrea care au menținut vie atenția publicului.

Lorena Apostol, Paul-Andrei Codrea, X C

CREATIVITATEA

O LUME FANTASTICĂ

În apropierea sărbătorilor de iarnă, elevii Colegiului Naţional de Informatică ,,Grigore Moisil" îşi pun în evidenţă creativitatea şi îndemânarea prin intermediul unor decoraţiuni ce simbolizează marea sărbătoare a Crăciunului.

Folosind numeroase modalităţi de confecţionare a acestor obiecte (tehnica şerveţelului, tehnica quilling, desenul, pictura, colajul şi modelajul) elevii îşi dezvoltă creativitatea, inventivitatea, originalitatea şi gustul estetic.

Oameni de zăpadă, pomi împodobiţi, globuleţe împestriţate cu cele mai migăloase detalii, clopoţei şi felicitări multicolore au luat naştere din mâinile îndemânatice ale elevilor din gimnaziu. Astfel, aceştia au transformat materiale banale precum: polistiren, carton, sfoară, vată şi lemn, în decoraţiuni ce vor încânta privirile tuturor celor care vor participa la Serbarea de Crăciun, organizată în sala festivă a colegiului.

În decursul acestor ore dedicate activităţilor practice, elevii au reuşit să îşi dezvolte spiritul de echipă, timpul acordat realizării acestor obiecte intensificându-le dorinţa de cunoaştere a frumosului.

Elevii clasei a VII-a au afirmat că aceste activităţi le-a adus bucurie în suflete, întrucât i-a desprins de cotidian, transpunându-i într-o lume fantastică, de basm.Astfel, au simţit că li se acordă şansa de a socializa cu cei din jur,

fapt ce i-a ajutat să facă schimburi de idei pentru a-şi îmbunătăţi decoraţiunile dar şi pentru a îşi deschide orizonturile. Timpul este petrecut în mod armonios şi este un prilej de relaxare şi recreere a elevilor, acesta dând frâu liber imaginaţiei lor. Aşa se completeaza studiul din timul activităţilor şcolare, dezvoltându-le şi partea creativă.Activităţile practice s-au derulat atât în cadrul unor ore de educaţie tehnologică cât şi în afara şcolii in atelierul Creativ.

Sperăm ca şi anul viitor să se desfăşoare aceste activităţi mult aşteptate de elevi.

Prof.coord.: Vasile Silvia

BUCURIA DE A DĂRUI

Crăciunul este sărbătoarea care îi apropie cel mai mult pe oameni.

In preajma Crăciunului, cu toţii devenim mai buni, mai apropiaţi, mai înţelegători, mai atenţi cu cei din jurul nostru.

Elevii de gimnaziu şi cei din clasele a noua şi a zecea din şcoala noastră au organizat un mic bazar, cu scopul de a strânge nişte bănuţi pentru a-i ajuta pe cei care au nevoie de atenţia noastră şi pentru a aduce un zâmbet pe chipul lor.

Noi, elevii clasei a IXa D, ne-am pregătit cu mult entuziasm, unii am făcut prăjituri, alţii diverse decoraţiuni de Crăciun, am vândut dulciuri, răcoritoare, pizza.

Deşi am avut la dispoziţie doar pauza mare, suntem fericiţi de ceea ce am făcut, cu toate că dacă aveam mai mult timp, rezultatul putea fi şi mai bun. Dar important a fost că am reuşit să dăruim. Puţin, din puţinul nostru, dar mai important a fost faptul că am facut acest lucru din tot sufletul.

Cu toţii ne bucurăm atunci când primim un cadou, dar sentimentul de a dărui este mult mai minunat, mai emoţionant, ne umple sufletele cu şi mai multă bucurie.

Kajcsa Renata, IX D

BUCURIA DE A DĂRUI

CURSA ROZ ÎMPOTRIVA CANCERULUI LA SÂN"

Elevii Colegiului Naţional de Informatică "Grigore. Moisil" au participat în data de 30.05.2015 la Crosul Casiopeea, activitate sportivă de voluntariat.

Prima ediţie a Crosului "roz" împotriva cancerului la sân a fost organizată în 2010 în Bucureşti pentru a promova avantajele depistării precoce a cancerului mamar şi pentru a colecta fonduri destinate persoanelor afectate de această boală.

Este o oportunitate de a pune în practică promovarea sportului, printr-o activitate fizică la care poate participa întreaga familie, puteţi să vă înscrieţi la diferitele probe de alergare, pe categorii de vârstă, sau pur şi simplu la marşul de solidaritate împreună cu familia, cu colegii sau cu prietenii.

Este un prilej de a face un gest de sprijin faţă de femeile care suferă de cancer la sân, oferindu-le un ajutor concret: o proteză mamară celor care au suferit o mastectomie completa şi în acest fel susţinerea de care beneficiază prin programul naţional dedicat.

Prin organizarea crosurilor, Casiopeea a mobilizat peste 15.500 de participanţi la crosurile organizate în Bucureşti şi Braşov şi a donat peste 1.400 de proteze mamare, cea mai mare donaţie făcută vreodată în România.

Obiectivele curselor:

- 4000 participanţi,
- 25 companii participante la Corporate

Challenge,

- 400 proteze mamare donate până la sfârşitul anului 2015,
- 4000 vouchere de prevenire distribuite.

Competiţia s-a desfăşurat pe aleea de sub Tâmpa, pe o distanţă de 1200m adolescenţi şi 4000m adulţi. Elevii care au luat parte la această activitate susţin faptul că au fost impresionaţi de ingeniozitatea ideii şi de modul inedit în care, fără un efort prea mare, au avut onoarea să ajute în lupta împotriva cancerului la sân. Pe lângă satisfacţia morală, elevii colegiului nostru se pot mândri şi cu rezultatele obţinute. Toţi elevii au reuşit să încheie cursa, iar HÎNCU VALENTIN DANIEL din cls. aXa D s-a situat pe LOCUL I pe distanta de 4000 M

La această activitate, Catedra de educaţie fizică (prof. Danu Ioan şi prof. Danu Maria) a participat cu 96 de elevi.

Bejenaru Miruna Maria XII A

CERCUL DE LECTURĂ PENTRU ELEVII DE LICEU

CĂRȚILE, FERESTRE-N ZIDURI...

Inițiativa realizării proiectului Cercul de lectură pentru elevii de liceu în anul școlar 2014-2015 s-a cristalizat nu doar pentru a le insufla pasiunea pentru citit, ci şi din dorinţa de a schimba mentalitatea elevului contemporan de la profilul real care consideră că viitorul constă în programare, algoritmi și tot ceea ce ține de domeniul abstract al specializării IT, iar lectura nu reprezintă decât o pierdere de timp, subiectul unei opere putând fi lesne desprins dintr-un comentariu de pe internet. Sunt convinsă că nu există o genă responsabilă cu răsfoitul cărţilor şi nici una care să îndrume copilul în bibliotecă. Cel care ajunge în „Cimitirul Cărţilor Uitate" cum îl numeşte Zafon constată la final că „am copilărit printre cărţi, făcându-mi prieteni invizibili în pagini care se descompuneau în pulbere şi al căror miros încă îl mai păstrez pe mâini..."

Timid, cercul de lectură s-a deschis cu Legenda picturii a lui Michael Tournier prin care am intenționat să evidențiez legătura între carte și tehnologie prin cele două personaje: naratorul scriitor, "om al creației" și prietenul său, Pierre, specialist în electronică, electrotehnică și informatică, "om al comunicării". Lectura, prin tematică și personaje i-a atras, întrucât, cei mai mulți s-au identificat cu omul comunicării. Au aflat astfel despre comunicare că ea "nu se justifică decât prin mesajul pe care îl vehiculează" și că,

Pentru ca cititul să facă parte din timpul liber al adolescentului, trebuie să-i readuci cartea în rutină, să-i fie la îndemână şi să o vadă utilizată de cei care i-ar putea fi modele. Le-am vorbit liceenilor despre ideea unei inițieri precum cea din romanul Umbra vântului al scriitorului spaniol Carlos Ruiz Zafon, în care un tată îşi ia de mână fiul şi îl duce într-un loc magic, unde sunt păstrate toate cărţile care, dintr-un motiv sau altul, ies din circuitul lecturii. Fiecare nou vizitator îşi alege o carte, o citeşte şi are grijă de ea tot restul vieţii. la rândul ei, adaugă creației o viață multiplicată fără de care cea dintâi nu e decât un obiect inert. Parabola decorării celor două ziduri ale sălii palatului unui calif din Bagdad de către doi pictori i-a captivat, povestea declanșând dezbatere chiar după prima lectură. Inițial interesul s-a focalizat asupra celor doi artiști, unul chinez, ce nu părăsise locurile natale și realizează o imagine pitorească a acestora și pictorul grec ce vizitase toate națiile și era la fel de priceput în astronomie, fizică, chimie, arhitectură, care așază o oglindă

ce reflectă lucrarea celuilalt, dar și alaiul din sala palatului. De la parabola propriu-zisă, prin dezbatere și argumentare, am ajuns la legătura dintre carte și comunicare, dintre creație și tehnologie.

La întâlnirile care au urmat, am ales să cultivăm practica lecturii de plăcere și am trecut astfel atât prin literatura română, cât și prin cea universală, de la proză, dramaturgie și poezie la memorialistică și eseistică, de la Anton Holban, Camil Petrescu, Adrian Păunescu, Mircea Cărtărescu, Octavian Paler, Dan Puric, Andrei Pleșu, Gabriel Liiceanu la Esenin, Tolstoi, Gogol, Goethe, Vișniec, Shakespeare, de la lectura clasică la cea contemporană, mult mai atractivă ca stil, propunând și acceptând propunerile lor de lectură.

Impresiile pe care le-au consemnat participanții la cercul de lectură m-au încurajat nu doar să continui, ci și să diversific activitățile acestui proiect ce nu poate aduce decât beneficii în dezvoltarea personalității adolescentului zilelor noastre:

”La cercul de lectura...veneam cu plăcere, deoarece atmosfera în care acesta se desfășura era una relaxantă, în care am avut parte de discuții interesante din care aveai multe de învățat. Poeziile, pe care le detestam, tocmai pentru că nu le înțelegeam, mi-au făcut creierul să lucreze mai mult decât la rezolvarea problemelor complicate de matematică și au trezit la viață filozoful care trăia ascuns în interiorul meu. Am descoperit un scriitor român a cărui operă mi-a plăcut foarte mult, Mihail Sebastian. Regretul cel mare pe care îl am în legătură cu cercul de lectură este că a durat doar un an, dar m-a făcut să citesc mai mult decât o făcusem în toți anii de liceu.”

Rață Ștefan Alexandru XII C

”Am avut multe idei preconcepute față de operele literare...discuțiile au reușit nu numai să îmi schimbe părerea despre literatură, dar și unele idei filozofice. Nu vă pot spune decât să continuați să vă tratați elevii așa cum ne-ați tratat pe noi, să îi ajutați să se dezvolte mai mult decât strict în cadrul programei și sunt de acord cu Matei Vișniec ce consideră că lectura este un drum spre tine însuți, iar a nu citi înseamnă a rata întâlnirea cu tine însuți.”

Mereț Virgil XII C

În calitate de profesor de limba și literatura română, am constatat că metodele interactive de grup câştigă tot mai mult teren, reprezentând o alternativă la didactica tradiţională. Condiţia esenţială este ca activităţile să aibă un caracter spontan, să contribuie la dezvoltarea independenţei în gândire şi acţiune. Şi am mai constatat că elevul poate fi determinat să se dezvăluie, să comunice sub forma unui joc şi a unei atmosfere relaxante. Nevoile sale emoţionale sunt esenţiale. Elevul are nevoie de respect şi înţelegere. Consider că sistemul educaţional trebuie să stimuleze ceea ce are mai bun elevul, nu să-l critice pentru ceea ce-i lipsește.

Prof. Nicoleta Moise

PROIECTUL AWARD

THE DUKE OF EDINBURGH'S INTERNATIONAL AWARD ROMANIA

Provocarea AWARD- Proiectul The Duke of Edinburgh's International Award Romania a debutat în septembrie 2013, cu un foarte interesant curs de Lideri. La acesta au participat 11 cadre didactice din instituţia noastră (prof. Milena Popa, Cristina Călin, Monica Schiller, Liliana Comarnic, Anca Florea, Mariana Bulbuc, Oana Georgescu, Laura Niţulescu, Alexandra Crăciun, Anda Marian, Camelia Iorga), dobândind astfel rolul de coordonatori ai echipelor de participanţi.

Derulat sub patronajul Casei Regale a României, proiectul este unul non-competitiv, oferind un cadru de educaţie nonformal şi un program echilibrat, destinat tinerilor cu vârsta cuprinsă între 14-24 ani.

Structurat pe 3 nivele: bronz, argint şi aur, fiecare având patru secţiuni ce trebuie parcurse –voluntariat, abilităţi personale, activităţi fizice, aventură- proiectul urmăreşte dezvoltarea sentimentului de responsabilitate faţă de propria persoană şi faţă de comunitate.

Voluntariatul este partea din Award unde participanţii vor avea impact maxim asupra vieţilor oamenilor. Este deci foarte important ca participanţii să fie pregătiţi adecvat, astfel încât impactul să fie pozitiv.

În privinţa abilităţii personale şi a activităţii fizice, participanţii trebuie să îşi aleagă o activitate care îi pasionează şi pe care sunt capabili să o desfăşoare pe parcursul unei perioade îndelungate de timp, deoarece acest program încurajează în primul rând depăşirea propriilor limite şi înfruntarea unor provocări inevitabile ale propriei evoluţii.

Cea de a patra secţiune, ce presupune călătoria, cu un scop stabilit, trebuie efectuată cu o echipă mică într-un cadru nefamiliar, necesitând pentru finalizare hotărâre, efort fizic, perseverenţă şi cooperare.

Elementele cheie ale acestei secţiuni sunt munca în echipă pentru planificare şi execuţie, contra fundalului unei provocări reale produse de un mediu nefamiliar. Mediul ales pentru călătoria finală trebuie să fe competitiv, dar adecvat capacităţilor membrilor echipei.

În prezent, în şcoala noastră sunt înscrişi aproximativ 40 de elevi care participă la nivelul de Bronz. Trei echipe – formate din tineri care şi-au încheiat déjà activităţile de trei sau şase luni, specifice secţiunilor corespunzătoare- au parcurs călătoriile de antrenament, având acum experienţe de neuitat. Una dintre aceste echipe – formată din "cei şapte magnifici" elevi din clasa a XI-a D- a reuşit performanţa de a încheia etapa de Aventură, parcurgând un traseu anevoios de două zile, în condiţii meteo deosebite, care le-a pus la încercare abilităţile de sportivi, răbdarea, perseverenţa, spiritul de echipă, determinarea.

Această echipă, coordonată de Adrian Prunoiu, şi formată din Daniel Hîncu, Rareş Sucălescu, Matei Bucur, Bogdan Patraş, Andrei Albuşoiu, Robert Munceanu este prima din cadrul Colegiului Naţional de Informatică "Grigore Moisil"care va primi insigna finaliştilor etapei de Bronz.

Prof. Dr. Cristina-Magdalena Călin
Coordonator proiect

IMPRESIILE CELOR ȘAPTE FINALIȘTI AI ETAPEI DE BRONZ A PROIECTULUI AWARD

Sunt fericit că sunt unul dintre cei şapte finalişti ai etapei de Bronz, din cadrul Colegiului de Informatică „Grigore Moisil” din Braşov. Mulţumită proiectului Award am înţeles că dacă îţi doreşti cu adevărat un lucru, cu siguranţă vei reuşi. Trebuie doar să ai încredere în tine şi astfel vei reuşi să urci şi să cobori toate treptele provocărilor, alături de o echipă pe care o susţii şi care te încurajează

Daniel Hîncu XI D

Experienţa mea a fost una specială, deoarece am reuşit împreună cu prietenii mei să parcurgem un traseu destul de greu, vremea nefiind de partea noastră. A învăţat lucruri noi şi am văzut natura în toată splendoarea şi libertatea ei. Consider că acest proiect m-a dezvoltat ca persoană şi m-a ghidat pentru a-mi alege un viitor.”

Robert Munceanu XI D

Din punctul meu de vedere, experienţa trăită în cadrul proiectului Award, etapa de Bronz, a fost una diferită faţă de tot ce am făcut înainte de a mă alătura grupului de tineri care iau parte la această provocare. Mulţumită proiectului, m-am apucat de voluntariat în cadrul Crucii Roşii Române, unde am cunoscut multe persoane şi am învăţat o serie de lucruri deosebit de folositoare, spre exemplu tehnici de acordare a primului ajutor în situaţii de urgenţă.

De asemenea, implicarea în priect m-a determinat să fac ceva ce îmi propusesem de mult timp: să mă apuc în mod serios de sport.

Matei Bucur XI D

Pentru mine, Aventura a reprezentat o poartă de evadare din lumea cotidiană. Natura a căpătat sensul de oglindă proprie a fiecărui tânăr participant ce s-a încumetat a o cunoaşte.

Acest proiect mi-a dezvoltat capacitatea de a-mi repartiza timpul în mod eficient, încât să pot derula şi finaliza activităţile fiecărei secţiuni, cu rezultatele maxime propuse.”

Rareş Sucălescu XI D

Programul Award a fost prima acţiune benefică ce m-a determinat să-mi cunosc limitele şi să fac lucruri pe care nu credeam că le voi realiza vreodată. Cele două zile în care am parcurs Aventura au fost cele mai obositoare, dar peisajul minunat şi prezenţa încurajatoare a echipei au determinat finalizarea cu succes a acestei etape.”

Bogdan Patraş XI D

Pentru mine, proiectul Award a fost o experienţă foarte plăcută şi interesantă. În cadrul acestui proiect am avut şansa şi bucuria de a participa la activităţi pe care nu le-aş fi urmat altfel, precum mersul pe munte şi voluntariatul.

Andrei Albuşoiu XI D

Sunt de părere că proiectul Award a însemnat o provocare pentru mine, pentru a-mi depăşi limitele şi a mă determina să fac ceva constructiv în timpul liber.

Pe parcursul proiectului am învăţat ce înseamnă să fii voluntar, să faci ceva şi pentru alţii, nu doar pentru propria persoană. Prin voluntariat mi-am dezvoltat şi alte abilităţi personale, cum ar fi: comunicarea, capacitatea de a fi lider, am depăşit teama de a vorbi în public şi am învăţat să acord primul ajutor în caz de nevoie.

În ceea ce priveste activităţile sportive, am înţeles că limitele sunt impuse doar de noi, dar cu voinţă şi perseverenţă pot fi depăşite. Am mai învăţat că cele mai importante calităţi sunt calmul şi disciplina –în special pentru un sportiv. Deşi kick-box-ul este un sport în care deprinzi un stil de luptă, acesta m-a învăţat să-mi controlez mai bine temperamentul şi să-mi găsesc echilibrul.

Aventura a reprezentat o mare provocare, deoarece mă recuperam după o accidentare, având piciorul fracturat, dar şi această piedică a fost depăşită prin voinţă.

Acest proiect m-a ajutat să-mi dezvolt anumite abilităţi şi mi-a deschis noi orizonturi. Poate chiar m-a maturizat!

Adrian Prunoiu XI D – liderul echipei celor şapte finalişti „Magnifici” din cadrul Colegiului de Informatică „Grigore Moisil” din Braşov

URCAREA UNUI MUNTE ESTE CA ŞI CUM AI MÂNCA SEMINŢE

IMPRESII DIN CĂLĂTORIA DE ANTRENAMENT A PROIECTULUI INTERNAȚIONAL AWARD - THE DUKE OF EDINBURGH'S AWARD ROMANIA

Ziua începe în forţă, cu ceaţă, brumă şi temperaturi scăzute, cu alte cuvinte nu tinea de nicio culoare cu noi, însă poate încrederea în colectiv ne-a făcut să continuăm. Razele matinale ale soarelui reuşeau cu putere să treacă prin frunzele copacilor, impunându-şi măiestria şi frumuseţea asupra plantelor uşor nuanţate de efectele brumei.

"Urcarea unui munte este ca şi cum ai mânca seminţe. Nu te poţi sătura, oricât de mult ai mânca, pofta nu dispare. Singura diferenţă între ele este că o călătorie niciodată nu dispare din memoria nescrisă a sufletului, în schimb nicio pungă de seminţe nu rămâne la fel de profund întipărită, ca aceasta."

Sucălescu Rareş XI D

Ajunşi în punctul în care trebuia să ne indentificăm cu natura, nu am stat mult pe gânduri, după un moto încurajator, şi am pornit cu încredere în aventura ce ne stătea în faţă. Pe parcursul acesteia, vremea a început să ne zâmbească. Înaintând încet, bucurându-mă de fiecare rază de soare, ici şi colo, care mă pătrundea prin hainele groase şi de adierea liniştitoare a vântului, ce âuiera necontenit printre frunzele copacilor, am ajuns la ultimul loc de unde ne puteam aproviziona cu apă. Inainte să ne reluăm drumul, ne-am aruncat toţi câte un ochi pe hartă, deoarece urma să călătorim de unii singuri, iar responsabilitatea toată să ne apese pe umeri, în direcţia opusă sensului nostru de mers. După lungi sesiuni de mers, susţinute de un număr de pauze pe măsură, am reuşit să ajungem la cabana Mălăieşti.

Soarele însă nu ajunsese la fel de repede ca noi, fiind nevoiţi să îl aşteptăm retraşi în locuri însorite, pregătindu-ne să ne luăm gustarea. Prezenţa lui nu s-a lăsat aşteptată prea mult, făcându-se frumos odată cu apariţia supraveghetorilor. Ne-am răspândit fiecare la diferite mese, probabil pentru a împărţi sau schimba mancarea între noi sau pur şi simplu pentru a înfrunta viespile care ne dădeau târcoale. Nu a duratmult, până

când profesoara de română, limba română, a reuşit sa ne încălzească cu prezenţa ei, sufletele noastre flămânde, şi cu brioşe home-made, bineînţeles. Am făcut şi poze care vor urma să devină nişte splendide amintiri în anii ce vor urma.

Staţionarea noastră la cabană se apropiase de final, astfel că am pornit la drum, singuri şi de această dată, dar monizorizaţi atent din umbră de supraveghetorii montani. Între timp, traseul căpătase o formă mai vizibilă din punct de vedere al peisajului, cât şi al dificultăţii. După câteva momente emoţionante, create de răspunsurile noastre la întrebarea adresată de evaluatori (**"***De ce am venit noi astăzi pe munte?***"**), ne-am reluat aventura, ţinta noastră fiind Vârful Omu. Inaintarea în traseu a făcut să dăm peste cel mai dificil urcuş, din cauza oboselii (aka Patraş), a fricii, a dificultăţii (Miruna), şi cu multe tachinări din partea unora la adresa altora. Dar foamea a lovit din nou, la sfârşitul urcării. Pe motivul că pofta vine urcând, am avut prilejul să admirăm priveliştea minunată de pe Varful Omu şi eternul nestrăbătut încă de om: peisajul (eu).

Plecarea ne făcea şi de această dată cu ochiul, timpul petrecut pe munte parcă nu îşi simţea la fel de pronunţat prezenţa, ca şi la orele de la şcoală. După o ultimă privire de perspectivă, am pornit la drum. Coborârea reprezenta un prilej de a descoperi atenţia şi îndemânarea fiecăruia dintre noi, cât şi a orelor de sport pierdute. Priveliştea era mirifică, pomposii nori se scărpinau de impunătoarele creste, lăsând în urmă impresia unei simple salutări între aceştia. Totodată, coborârea noastră a reprezentat un motiv de a face haz, de la simplul fapt că unul dintre noi aluneca, până la a pune pariu care va fi următorul om care urma să cadă, iar atunci când se întâmpla acest lucru, cineva trebuia să îşi spargă puşculiţa pentru a plăti valoarea pusă pe capul său. Alţii considerau că ar fi mai strălucit să coboare de-a buşilea, însă după primul dâmb luat din plin, se ridicau, ilustrând durerea cu o faţă foarte expresivă. Lupta cu versanţii a fost o adevarată treaptă, dificilă, în aventura noastră, însă era minunat, deoarece ne aflam la înălţime şi puteam admira timidul soare cum încearcă să străbată cu razele liniştita pădure, pentru a ajunge, încetul cu încetul, către oraş. Oprindu-ne pentru a face o nouă pauză, am avut ocazia de a ne uita încă odată pe hartă, învăţând astfel cum să o citim şi am indicat unde este poziţia noastră, la momentul de faţă. Vicleanul soare a luat-o înainte, nepăsător fiind de situaţia în care ne punea, însă noi, continuând drumul, am intrat în pădure. Ambrozia serii îşi făcuse prezenţa, frigul ajunsese odată cu noi, iar atmosfera dobândise un caracter echivoc. Norocul făcuse să dăm nas-n nas cu aşa-zisul drum forestier şi cu un pârâu nestingherit, de unde am putut lua un ultim strop de vitalitate, înainte de a părăsi natura, pentru a ne întoarce în oraş. După un drum destul de lung, însoţiţi la fiecare pas de lumina telefonului, am ajuns în locul în care trebuia să fim remorcaţi. Spun remorcaţi, deoarece eram nişte simple vieţuitoare lipsite de vlagă, iar rând pe rând ne trăgeam sufletul de mult pierdut în statica natură.

Grupul s-a împrăştiat, am rămas doar câţiva în aşteptarea maşinii salvatoare. Dar acest lucru ne-a deschis o poartă pentru a schimba păreri şi amintiri între noi. Timpul trecuse, am plecat şi noi până la urmă, însă "punga cu seminte" am lăsat-o în locul de unde am fost remorcaţi. Oare acelaşi lucru am făcut şi cu aventura?

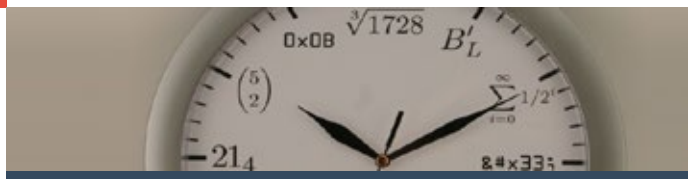

MATH EXPERIENCE

-PĂRERILE UNUI PARTICIPANT-

Pot spune că acest concurs mi-a oferit o experienţă unică din punct de vedere şcolar. Participarea la „Math Experience" reprezintă mai mult decât o competiţie între elevi din toate ţările … reprezintă o poartă către un stil interesant de a învăţa. Mai exact, atunci când toţi participanţii sunt într-un singur laborator şi se ajuta între ei, pe lângă faptul că se creează o atmosferă minunată, toţi învaţă lucruri noi

Într-un mod amuzant. Copiii socializează, se distrează şi îşi dezvoltă spiritul de echipa ajutându-şi colegii.

Concursul constă în pegătirea unui proiect cu tema „matematica". Proiectul trebuie să fie format dintr-o prezentare Powerpoint la care se pot adăuga programe în C sau C++, dar şi un site în HTML.

Eu am ales să scriu despre numerele prime. Am prezentat un Powerpoint şi trei programe in C++. Unul dinte programe verifica dacă numarul dat este prim, altul îţi arăta toate numerele prime până la un număr dat (ciurul lui Eratostene), iar ultimul făcea descompunerea în factori primi ai unui număr citit de la tastatură.

Unul dinte proiectele realizate de colegii mei m-a impresionat prin ideea stralucită de care a dat dovadă. Elevul a făcut un Powepoint care nu cuprindea informaţii, spre deosebire de celelalte. A utilizat acest program cu scopul de a realiza un test grilă care la final afişa punctajul obţinut.

Altă prezentare interesantă a fost a unor colege de clasă care au ales să vorbească despre numere, în general. Powerpoint-ul a fost însoţit de un program în C++ care putea efectua operaţii între numere, exact ca un calculator.

„Math Experience" este un concurs minunat şi vă propun să participaţi şi voi, cei care citiţi acest articol, deoarece veţi învăţa multe lucruri şi vă veţi distra în acelaşi timp.

Ciofalău Dragoş Paul VII A

NATIONAL ENGLISH OLYMPIAD 2015

What is the National English Olympiad? Most people would say, with no hesitation, that it is a chal-lenge in which you can test your level and prove your knowledge in this language. However, for me it is something else. I would describe it as a unique, perspective changing experience.

In honour of the hard working pupils who managed to qualify for the national level of the olympiad, plenty of talented students put up a majestic show. From enchanting, dramatic to energetic songs, from passionate dancing to rhythmical moves, they had the audience in their beautiful spell.

While I normally take part in such activities as a contestant, this time I had the opportunity to be in a different position. Not only was I a member of the organising committee but also, one of the most important roles I had, the presenter. Together with my classmate, Lazăr Alexandru, I had the hono-ur to introduce great moments and keep the stage animated for the auditory's delight.

Teachers and olympiad attendants from the wide angles of Romania were amazed by the breathtaking performances and I, as a host, was astounded by the entire setting. The ambiance in the Festive Hall, where the show took place, was absolutely incredible, combining an academic fee-ling with art and creativity.

All in all, this event has had an emphatic impact on me and my future prospects, providing students with another vision of the classic education.

If I had the chance, I would surely do it all over again!

Bejenaru Miruna XII A

SPEAK OUT- COUNTY LEVEL 2015

In 10 years time, when I will hopefully be satisfied in life and have a beautiful career, I want to reminisce the most unique and noteworthy experiences in high school. At this moment, I can firmly say that my “Speak Out” adventure would be among that list.

The County Level of the 9th edition of the Speak Out Competition took place at our high school and besides taking part as a contestant, I had the occasion to help with its organisation. In the first part of the day I was a presenter for the secondary school section with Silviu Sabău, while in the evening, we both had our moments of magic, performing our own monologues. Due to this fact, I felt a great amount of pressure on my shoulders, which was, however, expectedly all worth it in the end.

The competition was extremely complex, having the vibe of a dramatic act rather than the formal outlook imposed by other educational activities. The positive energy was floating around the Festive Hall and the all feelings trembling inside my body, both as a host and a competitor, were indescribable. The stage was filled with emotion and every single representation was delightfully appreciated by the audience.

Through this wonderful world my English teacher, Cătălina Stoica, introduced me to, I managed to extend my horizons and explore hidden parts of my personality. The whole concept of the event has enabled me to evolve as an individual and to overcome a few of my fears. More than that, I also had the chance to make new friends with similar interests and a huge love for this language.

Finally, I am proud to have accumulated a wide range of skills and memorable experiences while being part of a team that brought to life an amazing show.

Bejenaru Miruna XII A

REZULTATE OBŢINUTE LA CONCURSURI ŞI OLIMPIADE NAŢIONALE DE INFORMATICĂ

Interesul elevilor colegiului faţă de informatică este ridicat, deoarece această specializare îi poate ajuta să obţină mai uşor un loc de muncă în viitor. În anul şcolar 2014-2015 rezultatele obţinute la concursurile şi olimpiadele de informatică au fost deosebit de bune. Nivelul ridicat al cerinţelor de la asemenea competiţii reprezintă o provocare pentru elevii şcolii, care an de an învaţă tot mai mult şi obţin rezultate importante.

Componenţa lotului de elevi participant la Olimpiada naţională de informatică la liceu a fost în majoritate asigurată de elevii de la Colegiul Naţional de Informatică ,,Grigore Moisil", iar lotul participant la acelaşi nivel al olimpiadei, dar la gimnaziu, a fost alcătuit în întregime de elevii colegiului nostru. Rezultatele obţinute ne-au bucurat foarte mult. La liceu au participat şase elevi: Ardelean Andrei-Timotei, Sbengheci Vlad-Andrei, Nacu Cristian, Goran Cornel-Constantin, Dumitru Alex-Adrian şi Maca George-Bogdan care, prin punctajele foarte bune obţinute, au ajutat lotul din judeţul Braşov să ocupe un loc foarte bun pe ţară. Ardelean Andrei-Timotei a obţinut medalie de argint. De mulţi ani, lotul din Braşov, participant la nivelul liceu, se compune din numărul maxim de elevi al unui lot participant la ONI datorită rezultatelor excepţionale obţinute. Elevii colegiului nostru au avut contribuţii majore în acest sens. De patru ani, de când s-au înfiinţat clasele de gimnaziu la CNI, judeţul Braşov are un lot participant şi la etapa naţională a olimpiadei de informatică la secţiunea gimnaziu. În fiecare din cei patru ani lotul a fost compus doar din eleve şi elevi ai Colegiului de Informatică. Anul trecut au participat patru elevi ai colegiului la acestă etapă a olimpiadei: Comaniciu Maria-Cristina, Catrina Mirela-Magdalena, Catrina Sorana-Aurelia şi Popescu Dragoş-Septimiu. Comaniciu Maria-Cristina şi Catrina Mirela-Magdalena au obţinut medalii de bronz.

La Olimpiada de Tehnologia Informaţiei, etapa naţională, patru din cei cinci elevi din lotul calificat au fost din colegiul nostru, iar rezultatele lor au făcut cinste judeţului Braşov şi şcolii. Elevii participanţi au fost Dumitru Alex-Adrian, Onescu Radu-Mihai, Gagiu George-Daniel şi Pantea Ştefan. Dumitru Alex a obţinut un rezultat foarte valoros: premiul I şi aur la Secţiunea C#. Gagiu Daniel a obţinut medalie de argint la Secţiunea TIC, iar Onescu Radu a obţinut medalie de bronz la Secţiunea TIC.

La concursul naţional ,,InfoMatrix" organizat la Bucureşti, elevul Boldijar Paul a obţinut o medalie de bronz pentru o aplicaţie pe care a realizat-o utilizând tehnologii Java. Boldijar Paul a obţinut şi premiul I la Conferinţa naţională a elevilor ţinută la Universitatea ,,Lucian Blaga" din Sibiu.

Ardelean Andrei Timotei a participat la Concursul naţional de programare ,,Urmaşii lui Moisil" de la Iaşi. Participarea la acest concurs se face în urma rezultatelor obţinute la olimpiada judeţeană de informatică.

Participarea elevilor colegiului nostru la Concursul naţional ,,Infoeducaţie" de la Gălăciuc este tradiţională. Lotul participant la această competiţie a fost alcătuit doar din elevi ai Colegiului de Informatică. Boldijar Paul a obţinut premiul I la etapa on-line a acestui concurs la secţiunea ,,Soft utilitar". Lotul participant la Gălăciuc la acest concurs a fost alcătuit din elevii Ardelean Răzvan Mitel, Ardelean Timotei Andrei, Trett Ștefan, Boldijar Paul şi Dumitru Alex-Adrian. Lucrările cu care au participat au fost sofisticate şi s-au înscris la secţiunile ,,Roboţi", ,,Soft utilitar" şi ,,Soft educaţional". Ardelean Răzvan Mitel şi

Ardelean Timotei Andrei au primit o menţiune la secţiunea ,,Soft educaţional” pentru o aplicaţie foarte bună realizată pe tema arborelui parţial de cost minim, iar Boldijar Paul a obţinut premiul II la secţiunea ,,Afişe”.

Consider că aceste rezultate ne fac cinste, concurenţa la nivel naţional fiind foarte mare. Mă bucur şi sunt mândră că elevii Colegiului Naţional de Informatică ,,Grigore Moisil” din Braşov lucrează şi se situează la un asemenea de nivel în privinţa informaticii. Cred că preocupările lor îi vor ajuta pe parcursul vieţii şi îi aştept pe absolvenţi să vină să ne viziteze pentru ca să ştim unii despre alţii ,,că facem bine”.

Prof. Comarnic Liliana

REZULTATELE LA EVALUAREA NAȚIONALĂ ȘI BACALAUREAT PE CARTEA DE VIZITĂ A CNI ”GRIGORE MOISIL”

Unul dintre aspectele importante ce recomandă Colegiul Național de Informatică drept unitate de învățământ de înaltă performanță o reprezintă rezultatele absolvenților la examenele naționale.

În anul școlar 2014-2015, cei 58 de absolvenți ai ciclului gimnazial au promovat cu succes examenul final, media pe școală a notelor acestora fiind 9.28 , medie ce plasează CNI ”Grigore Moisil” pe poziția a doua ca performanță în ierarhia școlilor din județul Brașov. Menționăm că s-a distins cu rezultate deosebite Vasilcoiu Ana Maria, având media de absolvire 10 și alți 20 de elevi cu note de 10 la disciplina matematică, aceștia fiind: Balint Paul Andrei, Boțoman Iulia Adina, Bratoveanu Vlad, Chiculiță Mary Lou Simona, Chirilă Teodora, Ciocan Dragoș, Comșa-Fulga Oana, Crețu Antonia, Dîrstariu Daria-Maria, Florea Rebecca, Leonte Gabriela, Luca Roberta, Malairos Radu, Oancea Casiana, Olteanu Andreea, Onescu Iancu Gabriel, Savu Ana Maria, Sîntea Maria, Teodor Dragoș, Țiței Ana Maria.

Statistic, evaluarea națională a fost promovată cu media 10 de o absolventă, cu medii între 9-9,99 de 48 de elevi, medii între 8-8,99 au obținut 8 elevi și o singură absolventă a avut media între 7-7,99.

În ce privește examenul de bacalaureat, cei 149 de absolvenți ai Colegiului au promovat în totalitate din prima sesiune, înregistrându-se numeroase note de 10 la disciplinele la care au susținut probele. Astfel, la disciplina matematică, 13 elevi au obținut nota 10, aceștia fiind: Aruștei Anca Maria, Cențiu Mihai Andrei, Chelemen Codruț Andrei, Codrescu Ovidiu, Cojoc Maria Teodora, Dumitru Alex, Jugariu Timotei, Leotescu Vlăduț Nicolae, Maca George Bogdan, Matica Florian Alexandru, Petrescu Radu Bogdan, Scânteie Ana Bianca, Tămaș Cristian. La disciplina informatică 8 absolvenți au obținut nota maximă și anume: Cristolovean Diana, Dăineanu Alexandru, Leotescu Vlăduț Nicolae, Luca Ionuț, Rață Ștefan Alexandru, Tămaș Cristian, Vasilcoi Andrei,Vlădărean Mihail Claudiu, iar la limba și literatura română, au obținut nota 10 patru absolvenți: Boriceanu Anca Maria, Mirodonie Ioana, Mușina Elena Alexandra și Zamă Alina.

Cu media de promovabilitate 8,71 la examenul de bacalaureat, sesiunea iunie 2015, Colegiul Național de Informatică se numără printre cele 5 licee brașovene ai căror absolvenți nu au întâmpinat dificultăți la susținerea examenului de maturitate. Acest lucru dovedește încă o dată că seriozitatea, competitivitatea și performanța sunt valorile promovate în această instituție de învățământ.

Prof. Nicoleta Moise

PROIECTUL NAŢIONAL ,,SIGUR.INFO”

,,Sigur.Info” este un proiect care se adresează elevilor preocupaţi de activităţi de voluntariat. Obiectivul central al proiectului este asigurarea unei comunicări civilizate şi eficiente pe Internet, prevenirea situaţiilor nedorite, deci crearea unui mediu sigur pentru comunicare. În cadrul proiectului se pot desfăşura activităţi de conştientizare şi de promovare a pricipiilor unui Internet mai sigur. Tematica este variată şi cuprinde dezbateri cu privire la expunerea la conţinut ilegal şi dăunător, reţele sociale şi date personale, identitatea şi reputaţia on line, informaţii neverificate, control parental – programe de filtrare, dependenţei de Internet.

Pentru ca să derulăm o activitate în cadrul proiectului în anul şcolar 2014-2015 am format un grup de lucru alcătuit din 15 elevi din clasa a IX-a D denumit grupul ,,Info” şi doi profesori. Am ales ca temă ,,Dependenţa de Internet” pentru a fi dezbătută, apoi elevii şi-au realizat propriile materiale sub formă de articole, broşuri în care şi-au exprimat părerile cu privire la subiectul ales. În afara materialelor realizate de către elevii implicaţi în proiect am folosit şi materialele puse la dispoziţie de către organizatorii proiectului într-un kit al voluntarului pe care l-am descărcat din platforma electronică situată la adresa http://www.sigur.info.

Activitatea pe care am realizat-o în proiectul ,,Sigur. Info” din luna mai 2015, în data de 14.05.2015, s-a desfăşurat astfel:

- Am vizionat filmul din baza de date ,,Sigur. Info”, iar elevii şi-au exprimat părerea cu privire la dependenţa de Internet;
- Am folosit materialul sub forma unui proiect de lecţie pus la dispoziţie de ,,Sigur.Info” cu privire la dependenţa de Internet, l-am parcurs şi elevii şi-au exprimat părerea cu privire la implicaţiile negative ale dependenţei de Internet;
- Am folosit materialele elevilor;
- Elevii au completat un chestionar pe tema dependenţei de Internet;
- La final elevii au realizat un rezumat sub forma unei prezentari PowerPoint în care au cuprins ideile dezbătute în acest proiect;
- Am realizat poze şi filme in cadrul dezbaterii.

Pe parcursul derulării proiectului am vizat atingerea următoarelor obiective:

- Să ne încadrăm în orarul de desfăşurare al proiectului şi să răspundem cerinţelor la timp;
- Să efectuăm munca de cercetare şi să punctăm efectele negative ale utilizării excesive a Internetului: pierderea noţiunii timpului, lipsa alimentaţiei, lipsa somnului, distanţarea de familie;
- Să comunicăm cât mai eficient între noi şi să găsim soluţii pentru a evita utilizarea îndelungată a Internetului.

Metodele de lucru pe care le-am folosit au fost dezbaterea şi învăţarea reciprocă. Strategiile utilizate pe parcursul desfăşurării proiectului au fost rezumarea, punerea de întrebări şi clarificarea datelor, iar mijloacele folosite au fost calculatorul, platforma electronică şi Internetul.

Materialele rezultatele în urma activităţii noastre din cadrul proiectului le-am încărcat în platforma electronică de la adresa https://www.nodesoft.info pentru ca activitatea noastră să fie validată şi am obţinut această validare din partea organizatorilor proiectului.

Concluziile pe care le-am desprins în urma realizării acestui proiect sunt următoarele:

- Elevii au lucrat bine şi au răspuns prompt la întrebările care au apărut în cadrul dezbaterii;
- Elevilor le-a plăcut să comunice împreună pe tema depenedeţei de Internet, această problemă fiind una reală.

Comunicarea este un element foarte important pentru existenţa umană şi se poate realiza şi

pe Internet, ea fiind un intermediar între noi şi cei cu care comunicăm, deci este de dorit o comunicare sigură, eficientă şi civilizată.

Prof. Comarnic Liliana

PROIECTUL EDUCAŢIONAL JUDEŢEAN CONCURS **A FOST ODATĂ...**

Proiectul educațional judeţean-concurs și simpozion A fost odată..., înscris în C.A.E.J. - Brașov, la secţiunea cultural artistic – folclor, tradiţii, obiceiuri cu nr. 10/03.02.2015 s-a desfășurat în perioada noiembrie 2014 – septembrie 2015 în Colegiul Naţional de Informatică Gr. Moisil și a fost coordonat de doamna profesoară de limba română Raluca Iancău. Scopul activităţilor desfășurate în cadrul proiectului a fost reprezentat de culegerea, conservarea şi valorificarea creaţiilor folclorice româneşti (basme, legende, balade, doine, colinde, snoave, datini şi obiceiuri) din întreaga ţară, propunându-şi să provoace generaţia tânără să se întoarcă cu faţa spre folclor. Secţiunea adresată cadrelor didactice a avut drept obiectiv major prezentarea unei situaţii reale întâlnite de-a lungul carierei didactice care respectă tema concursului.

Activităţile propuse s-au desfășurat conform planului stabilit:

-promovarea proiectului / concursului: noiembrie - decembrie 2014;

-înscrierea şcolilor participante: ianuarie - februarie 2015;

-jurizarea lucrărilor: martie 2015;

-organizarea unei întâlniri cu tema „Să ne amintim de trecut”: aprilie 2015;

- editarea antologiei proiectului-concurs și simpozion: mai - iunie 2015;

-lansarea revistei A fost odată...: iulie 2015;

-diseminarea rezultatelor proiectului în 20 de unități școlare, într-un interval de 3 luni: iulie-septembrie 2015.

Partenerii implicaţi în proiect și-au respectat obligaţiile menţionate în acordurile de parteneriat:

Facultatea de Litere a Universităţii Transilvania din Braşov, Biblioteca Judeţeană „George Bariţiu” - Filiala pentru copii şi tineret Braşov; Editura Aula.

La concurs au participat 143 de elevi și cadre didactice din întrega țară. Premiile au fost acordate în funcnţie de o grilă prestabilită de punctaje. Anexez prezentului raport lista elevilor premianţi Din totalul de 143 de elevi participannţi 34 au obţinut premii și menţiuni, procentul fiind de 23,77%.

Conform programului de desfășurare a concursului, în luna iulie a fost publicată revista de folclor A fost odată..., atât în format Ediţie electronică – Online, PDF, 2015 (ISBN 978-973-0-19899-7), la adresa

http://www.moisilbrasov.ro/files/reviste/A%20fost%20odata...%202015.pdf

cât și în format Ediţie electronică - CD-ROM, 2015 (ISBN 978-973-0-19942-0). Formatul on-line al revistei poate fi consultat și pe site-ul Bibliotecii Judeţene George Bariţiu, Brașov, Filiala pentru Copii și Tineret.

Bugetul proiectului a fost cheltuit eficient: 100 lei – diplome premianţi, diplome de participare, diplome cadre didactice îndrumătoare; 200 lei – premii; 300 lei – editarea antologiei.

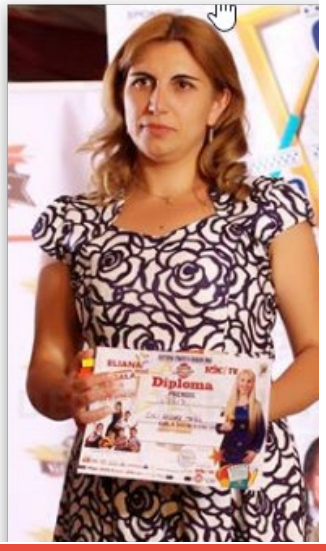

Proiectul a atras interesul mediei locale, astfel în urma participarii la concursul Școala mea pe primul loc, organizat de Inspectoratul Școlar Brașov în parteneriat cu Eliana Mall și Mix2Tv, proiectul educaţional a câștigat Premiul Libris.

Prof. Raluca Iancău

CONCURSUL LITERAR "GHEORGHE CRĂCIUN"

Marți, 27 ianuarie 2015, în sala festivă a Colegiului Național de Informatică "Grigore Moisil" a avut loc festivitatea de premiere a liceenilor participanți la cea de a șaptea ediție a Concursului de creație literară "Gheorghe Crăciun", eveniment coordonat de doamna profesor doctor Cristina-Magdalena Călin, alături de membrii Catedrei de limba și literatura română. Tinerii talentați din numeroase licee brașovene- și nu numai- s-au înscris în competiția literară cu lucrări personale, la cele trei secțiuni: poezie, proză și eseu cu tematică impusă. În urma unei competitive jurizări, au fost selectate lucrările cele mai reușite, originale și pline de temperament.

Festivitatea a debutat cu o succintă retrospectivă a vieții și activității literare a domnului profesor Gheorghe Crăciun, în cinstea căruia se derulează acest concurs literar. Atmosfera caldă a fost întreținută și de acordurile muzicale asigurate de doi dintre elevii talentați ai colegiului nostru-Iosana Miriam Ciutan și Octavian Gurău-, care au interpretat la flaut și pian.

Domnul inspector de Limba și literatura română, profesor doctor Nicolae Savin –membru al juriului- a rostit câteva cuvinte, îndemnându-i pe foarte tinerii scriitori să citească multă literatură contemporană, să se distanțeze de modelele clasice, să-și găsească propriul stil literar, fără de care scrierile lor nu pot dobândi originalitate și farmec, în ciuda talentului creator.

Domnul președinte al juriului, conferențiar doctor și decan al Facultății de Litere din Brașov, domnul profesor universitar Adrian Lăcătuș i-a felicitat pe elevii participanți și le-a înmânat diplomele de merit. Domnul profesor a subliniat importanța sincerității în actul scrisului, recomandându-le liceenilor să scrie despre ei înșiși, despre trăirile și experiențele personale, astfel încât textele să transmită impresia de autenticitate și veridicitate: "Încercați să scrieți pentru voi înșivă și pentru prietenii voștri; nu ca să răspundeți așteptărilor profesorilor, ci propriilor voastre așteptări ". O viziune de adevărat scriitor presupune responsabilitate și implicare, pentru că orice artist important lucrează și prelucrează necontenit asupra micii lui opere, le-a atras atenția domnul președinte al juriului.

Colegiul Național de Informatică s-a distins prin două mențiuni la secțiunea Proză acordate elevelor Georgia Preda (clasa a XI-a B) și Gabriela Burtan (clasa a IX-a B).

Premianții au fost recompensați cu cărți și diplome din partea organizatorilor, care i-au felicitat pe toți participanții și le-au urat lectură plăcută, așteptându-i și la următoarele ediții.

Prof. Dr. Cristina-Magdalena Călin

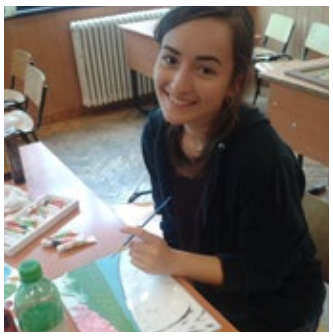
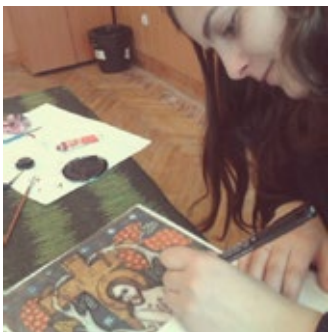

În ultimul an, deşi proaspăt înfiinţat, Cercul de iconografie a reuşit să realizeze mai multe expoziţii de icoane pe sticlă, expuse cu ocazia Sărbătorii Naşterii Domnului, Ziua Colegiului, Sărbătoarea Învierii şi, de asemenea, expoziţii cu tematica primăverii sau a absolvirii liceului.

Remarcabilă a fost truda şi perseverenţa elevelor: Asmarandei Diana XI D, Aganu Antonia XI A, Tataru Magda VIII A - ale căror lucrari au putut fi admirate la expoziţii ocazionale sau expuse pe holurile şcolii pe tot parcursul anului şcolar.

Icoana pe sticlă este un specific tradiţional românesc, de o mare frumuseţe artistică şi varietate tematică, ce oferă posibilitatea atingerii cu penelul a sfinţeniei persoanei reprezentate, într-o ambianţă de har şi comuniune cu sfântul reprezentat. Este un izvor de inspiraţie şi dăruire de frumuseţe, de noblete sufletească, de sensibilitate artistică şi expresivitate cromatică.

Dupa afirmaţia teologului pictor Paul Evdochimov : “Frumuseţea va salva lumea, dar nu orice frumusete, ci numai cea orientată spre cer”, ne-am împărtăşit şi noi de bucuria de a putea dărui un strop de frumuseţe orientată spre cer, iar elevele participante au rămas cu amintiri liceene marcate de puritate, elan artistic creativ în ordinea artei populare, un strop de candoare fără de care actul iconografic nu poate fi conceput. Este încântător să admiri o expoziţie de icoane, căci icoana nu te ţine departe, în afara ei, rămânând în postura de admirator aflat la o anumită distanţă de lucrarea artistică, ci icoana te poartă în spaţiul ei haric, te transpune în Împărăţia Divină pe care, de fapt, o ilustrează, îţi comunică o chemare personală la care sufletul răspunde aproape involuntar, dar adânc, firesc şi autentic. Un spaţiu atins de prezenţa şi lucrarea unei icoane (icoana nu este doar un obiect de decor static, pasiv, inert) este un spaţiu al lumii noastre, căreia i se adresează deschiderea către absolut, fără a iesi din spatiul mundan, ci tocmai acestuia acordându-i semnificaţie şi perenitate peste graniţele , efemeritatea sau vulnerabilităţile inerente acestei lumi. Icoana nu anulează valorile imanentului acordând semnificaţie doar transcendentului, ci icoana transfigurează imanentul, umplându-l de o putere, o sevă pe care altfel nu le-ar avea. Orice act uman, în orice domeniu de activitate, daca este girat de prezenţa unei icoane faţă de care există o raportare corespunzătoare, capătă dimensiunea transcendentului , a învierii, adica a certitudinii că elanurile şi investiţiile noastre spirituale nu se sting în van, ci trec dincolo, se imortalizează în spaţiul icoanei care memorează şi salvează întru eternitate toată truda, toata nutrirea de sentiment uman trăit curat, sincer şi efervescent.

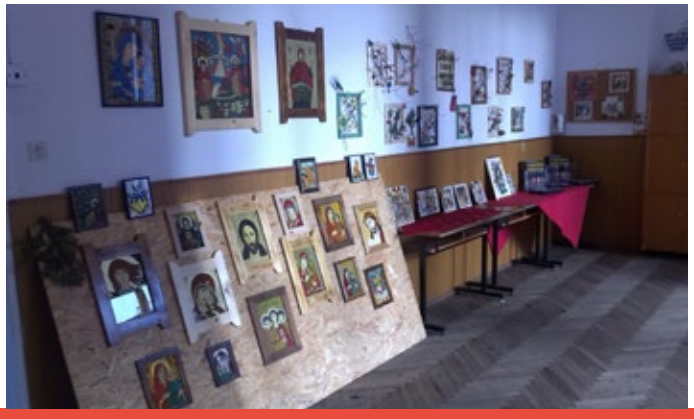

Spatiul icoanei este un spaţiu al tinereţii şi vigorii perpetue, al seninătăţii şi optimismului, de aceea tinerii se regăsesc atât de uşor în ambianţa ei, şi nu au obiceiul, precum vârstnicii, să urmărească atent detaliile, eventual chiar să sesizeze defecte sau inexactităţi de reproducere a izvodului (modelului). Icoana este trăită plenar, intens, fara rezerve, cu toată inima, indiferent dacă valoarea artistică este mai mică sau mai mare. Ţăranul român a sesizat această pătrundere în icoană fără a fi nevoie pentru aceasta de remarcabile talente artistice, şi a îndrăznit să-şi umple spaţiul vital de harul şi lumina ei. Este o frumusete autentică, viguroasă şi mobilizatoare.

De aceea am îndrăznit şi noi, şi ştim că nu trebuie să ne cerem iertare de la nimeni dacă liniile nu au fost întotdeauna desăvârşite sau cromatica perfect echilibrată. Icoana rămâne o chemare, o provocare, un act de comuniune în care ne-am regăsit şi ne-am cunoscut în acea latură a fiinţei care a vibrat consonant cu glasul şi ruga icoanei.

Prof. Anca Florea

CE ÎNSEAMNĂ EXPERIENŢA ACSL ?

Anul trecut, mulţi elevi s-au înscris la prestigiosul concurs internaţional, ACSL (American Computer Science League), cu speranţa de ajunge în Statele Unite ale Americii şi de a face parte din lotul colegiului nostru, însă numai câţiva dintre aceştia au reuşit să facă faţă tuturor cerinţelor şi probelor eliminatorii, ajungând să reprezinte Colegiul Naţional de Informatică " Grigore Moisil" în Orlando, Florida, obţinând punctaje maxime la programare şi numeroase premii la categoria individuală de shorturi.

Şi acum, să cunoaştem cele două echipe care au reuşit să se afirme prin cunoştintele dobândite în urma unei pregătiri intensive:

Echipa de Juniori 5 este formată din : Lorena Apostol, Radu Năstase, Alex Benchea, Vlad Gabor, Mihai Solcan şi Paul Codrea, sub coordonarea doamnei profesor Milena Popa.

Aceştia, deşi aflându-se pentru prima oară la o astfel de competiţie, au reuşit să învingă emoţiile şi să obţină un rezultat foarte bun. Să vedem ce a însemnat ACSL pentru fiecare :

"Am muncit enorm ca să ajungem aici, ne-am petrecut zile întregi în laboratorul de informatică, am învăţat foarte multă materie într-un timp foarte scurt, dar mai presus de toate, am învăţat ce înseamnă o să fii o echipă. ", ne spune Radu Nastase.

"Ajungând în America, am realizat că tot efortul depus pe parcursul acestui an a meritat din plin. A fost o experienţă inedită, frumoasă în care am avut oportunitatea să cunosc o altă lume, să pot avea o viziune extinsă asupra lucrurilor. In cadrul acestui concurs am învăţat ce înseamnă prietenia şi am perseverat. Am reuşit să îmi trăiesc visul şi sunt pregătită să muncesc din nou, poate şi mai mult, ca să retrăiesc experienţa ACSL.", spune Lorena Apostol.

Paul Codrea se exprima astfel : "Concursul ACSL pentru mine a însemnat o provocare pe care am acceptat-o la începutul clasei a IX a. Am ştiut că este foarte greu şi că este foarte mult de învăţat, dar mi-a plăcut, şi de aceea am putut să ajung până la sfârşitul concursului care a avut loc în SUA, fapt care m-a determinat şi mai tare să învăţ."

"A fost o experienţă plăcută din care am

avut multe de învăţat. Pe parcursul acestui an am evoluat foarte mult şi, la concursul desfăşurat în State am reuşit să îmi depăşesc propriile aşteptări.”, afima Vlad Gabor.

Pentru Mihai Solcan, “ ACSL nu este doar un concurs, ci un stil de viaţă. “ : “Am văzut ce înseamnă acest concurs şi sunt pregătit să dau tot ce am mai bun şi să îmi ajut echipa să căştige locul I anul acesta.”

Alex Benchea spune despre acest concurs că “a fost o oportunitate să învăţ lucruri noi, să îmi fac prieteni şi efectiv să mă afirm, să dau tot ce am mai bun.”

Echipa de Intermediari 5 este compusă din : Cornel Goran, Răzvan Ardelean, Iulian Radu, Timotei Ardelean şi Alex Dumitru, coordonaţi de doamna profesor Laura Niţulescu.

Aceştia nu se află pentru prima oară la acest concurs în Statele Unite ale Americii, obţinând rezultate admirabile în fiecare an :

- Locul I (Int) la finala concursului ACSL de la Denver- 2014
- Locul 1 (Int si Sr) şi locul 3 (Jr) la finala concursului ACSL de la Raleigh- 2013
- Locul 1 (Int) şi locul 2 (Jr şi Sr) la finala concursului ACSL de la West Chester, Pennsylvania- 2012

"ACSL a fost pentru mine o experienţă extraordinară. Am cunoscut persoane minunate şi mi-am făcut noi prieteni cu care m-am distrat şi în timpul liber. De asemenea, mi-am dezvoltat foarte mult cunoştinţele despre informatică, în general, fapt care m-a convins să fiu mai deschis şi pentru alte ramuri ale programării", ne spune Cornel Goran din clasa a XII-a B.

Timotei Ardelean ne împărtăşeste şi el impresiile sale : "Mie mi-a plăcut foarte mult la ACSL, în primul rând pentru persoanele deosebite pe care le-am cunoscut şi prieteniile preţioase pe care le-am căpătat, în al doilea rând, au fost nişte experienţe extraordinare care mă determină să mă pregătesc, ca să particip în fiecare an."

Alex: "Pentru mine ACSL-ul a fost una dintre cele mai importante experienţe de viaţă pe care le-am trăit, deoarece am acumulat multe cunoştinţe, am străbătut lumea şi m-am împrietenit cu oameni minunaţi. "

"Pentru mine ACSL-ul a fost o experiență extraordinară. La început m-a motivat să învăț mai mult și să devin mai bun în domeniul informaticii. Apoi, mi-a deschis orizontul, oferindu-mi oportunitatea de a vedea Statele Unite. M-a învățat cum să fac parte dintr-o echipă, cum să conduc atunci când sunt lider și să mă las condus când altcineva are această funcție. Apoi, mi-a oferit oportunitatea de a avea ucenici, a-mi împărtăși pasiunea pentru informatică următoarei generații. Mi-a oferit șansa si satisfacția de a mă vedea alături de acești ucenci pe locul I, ca parte din aceeași echipă. În încheiere, a fost o experiență minunată și sunt recunoscător liceului, profesorilor (în special doamnei diriginte Laura Nițulescu) și lui Dumnezeu pentru această șansă extraordinară.", afirma Răzvan.

Iulian îşi exprimă gândurile astfel : “La acest concurs, cuvântul cheie este echipă, care depinde de cunoaştere şi comunicare. In echipa noastră nu exista cineva “cel mai bun”, ci fiecare este cel mai bun la o anumită ramură a programării. Astfel, ne cunoaştem bine unii pe alţii şi atribuţiile fiecăruia dintre noi în echipă. Contăm unul pe altul, ne susţinem, încurajam şi suntem prieteni înainte de toate. “

ANALIZA CONVERSAŢIONALA A UNUI TEXT DRAMATIC

ACTUL II, Scena II

RICĂ (*intră, se opreşte pe prag, vede pe Veta în spate, răsuflă din adânc, pune mâna la inimă, înaintează în vârful degetelor până în spatele scaunului ei; cade în genunchi şi începe cu putere*): Angel radios!

VETA (*dă un ţipăt, se scoală şi fuge în partea cealaltă a scenei făcându-şi cruce şi scuipându-şi în sân*): A!

RICĂ (întorcându-se în genunchi spre partea unde a fugit ea): Angel radios! precum am avut onoarea a vă comunica în precedenta mea epistolă, de când te-am văzut întâiaşi dată pentru prima oară mi-am pierdut uzul raţiunii; da! sunt nebun...

VETA (*strigând*): Săriţi, Chiriac! Spiridoane!

RICĂ: Nu striga, madam, (*se târăşte un pas în genunchi*), fii mizericordioasă! Sunt nebun de amor; da, fruntea mea îmi arde, tâmplele-mi se bat, sufăr peste poate, parcă sunt turbat.

VETA: Turbat?... Domnule, spune-mi degrab', c-aminteri, strig: cine eşti, ce pofteşti, ce cauţi pe vremea asta în casele oamenilor?

RICĂ (*se ridică şi se apropie de dânsa tăindu-i drumul*): Cine sunt? mă întrebi cine sunt? Sunt un june tânăr şi nefericit, care sufere peste poate şi iubeşte la nemurire.

VETA: Ei! ş-apoi? ce-mi pasă mie! (*După o mică reflecţie*) Vai de mine! ăsta e vrun pungaş; a aflat că nu-i dumnealui acasă şi umblă să ne pungăşească. (*Tare strigând:*) Chiriac! Spiridoane! săriţi! hoţii!

RICĂ (*cu mâinile rugătoare*): Nu striga! nu striga! Fii mizericordioasă; aibi pietate! M-ai întrebat să-ţi spun cine sunt, ţi-am spus. Mă-ntrebi să-ţi spui ce caut... Ingrato! nu mi-ai scris chiar tu însuţi în original?

VETA: Eu?

RICĂ: Da! (*se ridică*) Nu mi-ai scris să intru fără grijă după zece ceasuri la numărul 9, strada Catilina, când oi vedea la fereastră că se micşorează lampa? Iată-mă. M-am transportat la localitate pentru ca să-ţi repet că te iubesc precum iubeşte sclavul lumina şi orbul libertatea.

VETA: Adevărat, domnule, parol că eşti nebun. Visezi; ţi-am scris eu dumitale vreo scrisoare? Auzi obrăznicie! Ştii dumneata cu cine vorbeşti?

(Ion Luca Caragiale, ***O noapte furtunoasă***)

Esenţa fiecărei fiinţe umane este prin excelenţă comunicaţională. În fiecare moment, prin fiecare cuvânt sau gest, transmitem un mesaj; rămâne doar ca cineva, aflat la celălalt capăt al „canalului de comunicare", să dispună de „codul" adecvat pentru a descifra mesajul. De aceea, **comunicarea umană** este definită şi înţeleasă numai în contextul unei relaţii interpersonale în care oamenii dau sens şi valoare mesajului primit. A comunica nu se reduce doar la a transmite şi a primi informaţii, ci înseamnă şi o schimbare de atitudini. Ca **actul de comunicare** să aibă loc e nevoie de două persoane şi o anumită împrejurare care o determină pe una dintre persoane să vorbească. Cealaltă are trei posibilităţi: să ignore mesajul receptat, să emită un răspuns, să acţioneze într-un anume fel. (Leonard Bloomfield, ***Language***, New York, 1933)

Analiza conversaţiei îşi îndreaptă atenţia către descoperirea caracteristicilor sistematice ale organizării secvenţiale a vorbirii. Pentru ea conversaţia nu este un produs structural, aşa cum se consideră, de exemplu, propoziţia, ci mai degrabă rezultatul interacţiunii verbale a doi sau mai mulţi indivizi independenţi, adesea cu interese divergente. *Analiza conversaţiei* se bazează pe observarea, adunarea şi analizarea unor largi materiale de limbă vorbită culese, în special, din viaţa reală.

Pentru o analiză logică, clară şi coerentă a textului ales (un fragment din scena II, actul II al comediei ***O noapte furtunoasă*** de Ion Luca Caragiale), putem privi comunicarea din perspectiva punctelor comune pe care le are cu **retorica**, mai precis cu **discursul argumentativ**. De aceea, vom considera emiţătorul (RICĂ) – **oratorul** şi ne vom îndrepta atenţia asupra **ethosului oratoric**, iar receptorul – **auditoriul** (VETA). Eficienţa discursului se leagă de felul în care emiţătorul este capabil să se plieze, să înţeleagă particularităţile **auditoriului** căruia i se adresează. De aceea, este bine ca fiecare prim emiţător să-şi facă o imagine despre auditoriu său şi în funcţie de această imagine să-şi modeleze discursul, pentru că auditoriul este o piesă cheie a discursului eficient. Este clar că RICĂ nu înţelege situaţia în care se găseşte, de aceea continuă să-şi exprime opiniile personale în ciuda reticenţei VETEI. Luând-o pe VETA drept altcineva, RICĂ-i adresează primei declaraţia de iubire, pregătită pentru cealaltă.

Un alt aspect important al comunicării îl constituie şi **modalitatea de prezentare** a conţinutului discursului.

El trebuie să fie *informativ, convingător sau persuasiv*. Conţinutul este informativ pentru că se urmăresc mai multe obiective: clarificarea, înţelegerea, explicarea sau demonstrarea. Folosirea limbii implică nu numai componenta acţională a enunţării, ci şi o componentă interacţională. Practic, cele două componente nu pot fi separate, pentru că, emiţând un anumit enunţ vorbitorul urmăreşte, în acelaşi timp, să orienteze gândirea şi reacţia interlocutorului său. Este ceea ce face RICĂ timp de câteva minute în faţa celei despre care crede că este femeia visurilor lui.

În actul de comunicare îşi face loc şi persuasiunea. Persuasiunea îndeplineşte rolul de a influenţa decisiv auditoriul într-un sens sau în altul, urmărind în primul rând schimbarea comportamentului şi a atitudinilor. În acest scop, RICĂ foloseşte clişee ale amorului romantic „*angel radios*”. Declaraţia de iubire este însă o parodie a liricii erotice facile, comicul rezultând atât din înflăcărarea cu care oratorul îşi expune opinia, cât şi din limbajul folosit: pleonasmul („întâiaşi dată pentru prima oară”), amestecarea unor registre lingvistice diferite (cel oficial „*am avut onoarea a vă comunica*” şi cel colocvial „*sunt nebun*”), formule stereotipe incoerente şi nonsensul („*precum iubeşte sclavul lumina şi orbul libertatea*”), barbarisme („*mizericordioasă*”), rime facile „*fruntea mea îmi arde, tâmplele-mi se bat, sufăr peste poate, parcă sunt turbat*”. Fiindcă unde nu sunt fapte, trebuie să fie vorbe meşteşugite. Şi RICĂ este un meşteşugar al cuvântului. Tocmai, de aceea, în analiza acestei declaraţii este indicat a se folosi şi elemente de **pragmatica**.

Pentru că persuasiunea mai poate fi definită ca un modificator de atitudini, credinţe, păreri sau comportamente, ea se produce numai dacă există cooperare între sursă şi receptor. Este clar că între RICĂ şi VETA nu există cooperare. Cea din urmă strigă după ajutor, fapt ce demonstrează, mai degrabă, respingerea interlocutorului, decât teama de a fi prădată pe care o expune explicit: „*Vai de mine! ăsta e vrun pungaş; a aflat că nu-i dumnealui acasă şi umblă să ne pungăşească. (Tare strigând:) Chiriac! Spiridoane! săriţi! hoţii!*”. Astfel, reacţia receptorului la stimul (declaraţia de dragoste a emiţătorului) nu este cel preferată.

Discursul lui RICĂ întrerupt de ţipetele VETEI este unul epidictic. Deşi oratorul vorbeşte plin de phatos încă de la prima propoziţie, imediat ce este respins schimbă registrul lingvistic şi utilizează termeni opuşi ca sens celor iniţiali „*ingrato*”.

În expunerile şi argumentaţiile sale, emiţătorul se foloseşte şi de **elemente extralingvistice** pentru a-şi persuada, pentru a-şi impresiona, pentru a produce un impact puternic asupra auditoriului. Astfel, el se foloseşte de intonaţie ascendentă, pauze scurte, mimică. Gesturile lui RICĂ sunt expuse explicit şi detaliat în indicaţiile de regie: „*intră, se opreşte pe prag, vede pe Veta în spate, răsuflă din adânc, pune mâna la inimă, înaintează în vârful degetelor până în spatele scaunului ei; cade în genunchi şi începe cu putere*”, „*se târăşte un pas în genunchi*”, „*cu mâinile rugătoare*”.

De multe ori, succesul agenţilor persuasivi se datorează imaginii sau carismei. Li se dă crezare datorită înfăţişării lor convingătoare şi dinamice pentru că au reputaţia de a fi persoane de încredere. Există trei trăsături ale credibilităţii sursei: priceperea (experienţă şi cunoaştere a subiectului abordat), veridicitatea (sinceritatea necamuflată) şi dinamismul (gradul de admiraţie al publicului şi identificarea lui cu o sursă atrăgătoare). Expunându-şi delaraţia, RICĂ accentuează anumite aspecte afective pentru a-şi atrage auditoriul de partea sa. Lucrează mai mult la latura emoţională şi mai puţin la cea raţională „*răsuflă din adânc*”, „*pune mâna la inimă*”, „*cade în genunchi*”. Poate tocmai de aceea nu prezintă credibilitate, pentru că se străduieşte prea mult să pară sincer şi totalmente îndrăgostit.

Într-o altă ordine de idei, pornind de la schema lui Jakobson, putem afirma că în cadrul unei conversaţii, funcţionarea canalului oral determină schimbarea rolurilor emiţător-receptor, lucru care s-a întâmplat de câteva ori şi în fragmentul extras. VETA devine emiţător şi îşi intervievează receptorul: „*cine eşti, ce pofteşti, ce cauţi pe vremea asta în casele oamenilor?*”, „Ştii dumneata cu cine vorbeşti?”. Răspunsul noului receptor continuă linia deschisă de acesta. El se prezintă în continuare ca un îndrăgostit veridic, fără a ţine seama de reacţiile femeii.

Influenţată de **pragmatică** şi de **analiza conversaţională**, abordarea de tip macrostructural pentru care am optat implică o perspectivă comunicaţională şi interacţională care se bazează pe **conceperea narativului ca act comunicativ şi ca proces interactiv**.

La baza tuturor activităţilor conversaţionale stă societatea. Viaţa socială umană este elementul ce generează conversaţia; şi conversaţia, la rândul său, este „făurită” după această viaţă socială. Iubirea, împărtăşită sau nu, este parte importantă a vieţii sociale. De aceea, ea constituie o temă preferată pentru literatură, căci literatura este „o copie” a vieţii umane.

Prof. Raluca Iancau

EMINESCU ŞI „LUMINA DE LUNĂ”

Regimul natural şi spiritual propriu cunoaşterii universului este lumina, simbol iradiant în gândirea lui Mihai Eminescu, cel care intenţiona să-şi intituleze primul volum de versuri „Lumină de lună”. Poemul reprezentativ „Luceafărul” poate fi considerat, ţinând seama de „cadrul fizic” şi de „cadrul psihic” (George Călinescu), un „poem al luminii”. Iubirea ca lumină, înălţarea privirii spre astrul nopţii personificat în zeiţa dragostei amintesc de asimilarea plotiniană a spiritului cu lumina, cu strălucirea. Puntea ce leagă ochiul terestru (al cărui exponent este Cătălina) de acela celest (Hyperion) este lumina, adică iubirea. Între lumi sau forţe opuse apare „ochiul cumpănă de lumini” („Fragmentarium”), simbol al aspiraţiei spre echilibru între întuneric şi lumină, viaţă şi moarte, efemer şi etern.

Lumina-izvor este, după Nichifor Crainic, „o lumină anterioară lumii create şi e de natură veşnică şi spirituală. Geneza însăşi vorbeşte despre ea; este o iradiaţie a fiinţei divine”[1]. Un mare mistic răsăritean, Sf. Simeon Noul Teolog spune că această lumină „merge înaintea lui Dumnezeu”, ca o strălucire orbitoare a slavei Sale. De asemenea, Sf. Apostol Pavel afirma că „Dumnezeu locuieşte într-o lumină inaccesibilă” muritorilor, iar Evanghelistul Ioan că „Dumnezeu e lumină”[2].

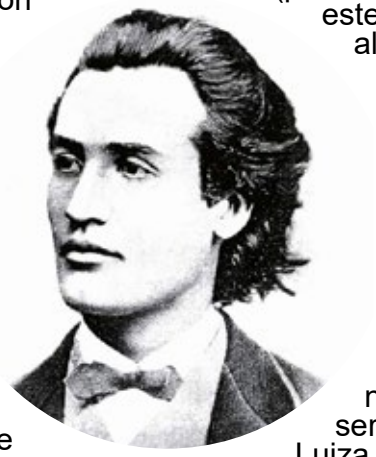

Element prim al cosmogoniei, lumina este martora şi generatoarea lumilor arhetipale, „sâmburul luminii de viaţă dătător” (în „Rugăciunea unui dac”), iar „Sărmanul Dionis” în anii senectuţii printr-un „dor nemărginit” de cunoaştere şi vieţuire spiritualizată distinge lumina „Celui nepătruns” („Scrisoarea I”). Lumina primordială este reflectată poliedric: ”roiuri luminoase” („Scrisoarea I”), „sâmburul luminii” („Rugăciunea unui dac”), „Vedea, ca-n ziua cea dintâi,/ Cum izvorau lumine…”(„Luceafărul”), ca o amintire a co-participării la creaţie. Lumina primordială se aşază în „roiuri” pe volutele unei spirale.

Componentă cosmogonică esenţială, lumina participă la plămădirea universului şi a făpturilor acestuia, materiale şi spirituale. Zămisliri ale luminii şi ale culorilor, stihiile, natura, fiinţele chiar cele mai umile dobândesc dimensiuni cosmice pentru a absorbi substanţa luminoasă:

„Din cupa mea de aur bea aurora
S’între seniul blândei dimineţe
În pieptul tău…”.
(„Odin şi poetul”)

„Scânteierile, scăpărările, fosforescenţele, oglindirile, irizările, fulgerările, incandescenţele, - concentrează sâmburii de lumină, dar îi şi risipesc infinit într-o pirotehnie cosmică, în timp ce dansul lor brownian îi transformă în corul imens al unei polifonii muzicale”[3]. Universul însuşi este acaparat de lumină şi pulverizat în mii de irizaţii strălucitoare: stelele, florile, („flori de lumină”), fluturii, lacrimile, nestematele, aurul, roua, valurile, ochii („Ochi ce izvorăsc scântei”, „Ochi ce scânteie-n afară”) conturează imagistic acest spaţiu.

Claritatea, lumina, umbra luminoasă dezvoltă ideea identităţii dintre ochi, privire şi contemplarea pură, abstrasă interesului, scopului, voinţei subiective. Ceea ce vizează poetul este „privirea obiectivă a lucrurilor” ce pot fi văzute într-o „lumină proprie” numai de un ochi lucid, nesupus prejudecăţilor. După filosoful Anton Dumitriu, grecescul eidos (essentia) presupune o formă arhaică veidos, asemănător cu echivalentul sanscrit al vederii şi cu acela latin: video, videre. Esenţa, universalul este sesizată direct, ca într-o vedere nemijlocită [4]. După cum remarcă autorul, cuvântul grecesc sophos conţine ideea de luminos (phos = lumină), prin urmare, înţeleptul este cel care vede lumina. Actul privirii, al perceperii lucide a culorilor şi obiectelor, ochiul, lumina sunt teme ce revin frecvent în meditaţiile poetului, conform unei statistici lingvistice, rangul şi frecvenţa cele mai mari le au verbul „ a vedea” (rang 26, frecvenţa absolută 330) şi substantivul „ochi” (rang 27, frecvenţa 299), iar termenul „lumină” are rangul 72[5].

Descompusă în game de nuanţe, lumina comunică romantic o serie de trăiri interioare. Cercetătoarea Luiza Seche a remarcat în dicţionarul său statistic preponderenţa epitetelor cromatice: alb, negru, albastru, roşu, galben, verde. Prin frecvenţa, varietatea tonurilor şi a valorilor creatoare de expresivitate, Eminescu se aseamănă lui Goethe şi Novalis. Romanticul german sublinia rolul important al intuiţiei în cunoaşterea fenomenelor originare, cu precădere al culorilor: „Culoarea e natura însăşi”[6]. Preferinţa pentru albastru îl asociază lui Novalis (prin celebra sintagmă „floare albastră”), frecvenţa acestei culori fiind remarcabilă în poemul „Memento mori”.

1 Virgil Nistru Ţigănuş, ediţia citată, p. 95.
2 *Ibidem*, p. 96.
3 *Ibidem*, p.143.
4 Gheorghe Drăgan, *Poetica eminesciană*, Bucureşti, 1989, p. 140
5 *Ibidem,* p. 145.
6 Apud Gheorghe Drăgan, *Poetică eminesciană*, Iaşi, Editura Junimea, 1989, p.134.

Prof. Dr. Cristina-Magdalena Călin

OCTAVIAN PALER PAR LUI-MÊME

Pentru cei care nu l-au descoperit pe Octavian Paler, aceste rânduri sunt o invitație de a cunoaște unul dintre importanții memorialiști pe care i-a avut România, probabil unul dintre cei mai mari moraliști din perioada post-decembristă, un jurnalist de excepție și, înainte de toate, un român care și-a iubit enorm țara în care a trăit.

Născut la 2 iulie 1926 în satul Lisa din județul Brașov, scriitorul Octavian Paler a păstrat, toată viața lui, nostalgia locurilor natale care s-au cristalizat într-un fel de mito-geografie personală, un spațiu sacru, al regăsirii sinelui așa cum el însuși mărturisea ”pentru mine acest loc reprezintă temelia vieții mele”.

La vârsta de 11 ani, avea să fie smuls din universul magic al copilăriei prin decizia tatălui de a-l trimite la liceu în București, episod rememorat cu adâncă emoție de scriitorul de mai târziu care nota ”destinul unelteste prin amănunte, destinul nu este ceva tenebros, ocult individului, cum se crede de obicei, se manifestă prin amănunte prozaice, anodine, cărora nu le dai nicio importanță, dar care se dovedesc a fi absolut decisive”. Amănuntul banal, dar decisiv a fost numărul 44, care a revenit de-a lungul existenței sale. Își amintește autorul cum, în dimineața ”ieșirii din copilărie”, de teamă, a fugit din casă pentru a nu fi trimis la București, iar tatăl l-a strigat promițându-i 44 de lei, tranzacție care l-a determinat să accepte plecarea.

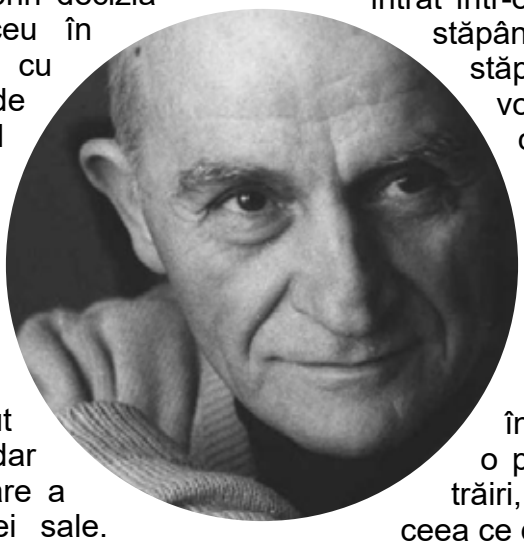

A urmat, ca bursier, Liceul ”Spiru Haret” din București, făcând ultima clasă la Liceul ”Radu Negru” din Făgăraș. În perioada 1945-1949 este, concomitent, student la Facultatea de Litere și Filosofie, respectiv Facultatea de Drept din București. După absolvire, e recomandat de Tudor Vianu pentru a rămâne asistent la Catedra de Estetică, însă declină propunerea și se angajează la Radiodifuziune.

...am fost prizonierul meu continuu, un introvertit până la capăt...

Despre Octavian Paler s-ar putea scrie multe lucruri, considerăm însă că cele mărturisite de el însuși sunt acelea care-i definesc personalitatea și-l apropie de cititor. Astfel, în amplele convorbiri cu Daniel Cristea-Enache mărturisește scriitorul că cel mai mare eșec al vieții sale a fost neputința de a intra în comunicare cu ceilalți, cu lumea, neputința de a-și depăși baricadarea în sine însuși ”mă tem că m-am născut baricadat în mine însumi și că n-am reușit, de-a lungul existenței, să ies din această închisoare intimă în afară, să comunic cu lumea. Eu nu mi-am ajuns niciodată mie. Eu am năzuit mereu spre alții, spre comunicare cu lumea și n-am putut să sar dincolo de singurătatea mea. Ăsta e marele meu eșec”.

Singurătatea apare în mod obsesiv în scrierile sale, fie că ele tratează despre credință, comunicare, societate sau politică. Convingerea scriitorului este că omul a intrat într-o eră a tehnolatriei, că nu mai stăpânește el tehnica, ci tehnica îl stăpânește pe om, că are iluzia că vorbește cu lumea întreagă la calculator, când el, omul, e de fapt singur, că într-un anumit plan progresul tehnic e asociat cu un regres interior.

Paradoxal, comunicarea dintre eu și lume, în cazul lui Octavian Paler s-a produs în mod fenomenal prin cărțile sale în care fiecare cititor își regăsește o parte din viață, din temeri, din trăiri, din iluzii și speranțe, din tot ceea ce definește condiția umană. Așa-numitul ”mizantrop defensiv”, cum îi plăcea scriitorului să se catalogheze, reprezintă un om întors către lume, care s-a deschis și a deschis lumi interioare prin sinceritatea confesiunii. Deși scrie că-i lipsește încrederea în oameni, în general, el iubește omul, iubește omenirea, își iubește patria neimaginându-se în alt loc pe pământ. Vorbește despre o Românie proprie, nu istorică, ci o Românie mitologică care nu înseamnă spațiu, ci înseamnă timp, acel univers paradiziac al copilăriei ”un paradis e cu atât mai mult un paradis, cu cât e pierdut mai sigur. El tocmai de aceea e un paradis, pentru că-i pierdut. De aceea ne iubim și ne idealizăm copilăria pentru că n-o putem decât retrăi cel mult. Când zic România mea zic tot ceea ce-am trăit de fapt: amintirile mele, eșecurile

mele, iluziile mele; România mea e un timp și nu e timpul de azi, ci viața mea, ceea ce am trăit, România face parte din destinul meu... o formă a legăturii mele cu patria."
Eu regret nu greșelile pe care le-am facut, ci greșelile pe care nu le-am făcut!

Curajul pe care autorul însuși mărturisește că "nu l-am avut niciodată", îl consideră aflat în contradicție cu înțelepciunea: "Înțelepciunea îți recomandă să fii echilibrat, să nu riști, să fii prudent. La modul real mi-am dorit să fiu capabil de fără măsură. Gândesc acum că excesele sunt acelea care pot determina personalitatea și cele care pot umple o viață. Adevărata măsură a vieţii unui om nu se poate obţine decât prin lipsa de măsură, dorind fără măsură, îndrăznind fără măsură, iubind fără măsură." De altfel nu se consideră nici un înțelept "Cât despre înțelepciune, ea reprezintă un domeniu în care nu mi-am făcut niciodată iluzii. Zeița Atena mi-a zâmbit totdeauna ironic". Și-amintește totuși de două "îndrăzneli" cum îi place să le numească, din perioada comunistă și anume publicarea romanelor "Un om norocos" și "Viața pe un peron" cărți care au constituit, chiar și la nivelul parabolei, subversiuni ale timpului. S-a bucurat enorm întrucât a avut foarte multe semnale că lectura radioscopică funcționa și că subtextul vorbea, realmente, mai mult decât textul. „Înainte de '89 trăiam într-o istorie strâmbă, în care frica era forma cea mai impudică de a ne impune istoria, în care înfricoșații colaborau, de fapt, la frică, îndemnându-i pe cei care ne înfricoșau să ne înfricoșeze și mai mult. Astăzi nu mai sunt foarte sigur că vremurile pe care le trăim nu sunt, într-un anume mod, chiar mai urâte".
Decalogul lui Octavian Paler din "Viața pe un peron" e mai degrabă unul existențialist, o formă de protecție a eului și de transcendere a cotidianului agresiv.
1. Să aştepţi oricât.
2. Să aştepţi orice.
3. Să nu-ţi aminteşti, în schimb, orice. Nu sunt bune decât amintirile care te ajută să trăieşti în prezent.
4. Să nu numeri zilele.
5. Să nu uiţi că orice aşteptare e provizorie, chiar dacă durează toată viaţa.
6. Repetă că nu exista pustiu. Există doar incapacitatea noastră de a umple golul în care trăim.
7. Nu pune în aceeaşi oală şi rugăciunea şi pe Dumnezeu. Rugăciunea este uneori o formă de a spera a celui ce nu îndrăzneşte să spere singur.
8. Dacă gândul ăsta te ajută, nu căuta să recunoşti că speri neavând altceva mai bun de făcut sau chiar pentru a te feri de urmările faptului că nu faci nimic.
9. Binecuvântează ocazia de a-ţi aparţine în întregime. Singurătatea e o târfă care nu te învinuieşte că eşti egoist.
10. Aminteşte-ţi că paradisul a fost, aproape sigur, o grotă.

Fără Dumnezeu, omul rămâne un biet animal raţional şi vorbitor, care vine de nicăieri, şi merge spre nicăieri

Raportul omului Octavian Paler cu divinitatea este, mai mult decât explicit în Interviu cu Dumnezeu:
"- Ai vrea să-mi iei un interviu, deci… zise Dumnezeu.
- Dacă ai timp… i-am răspuns.
Dumnezeu a zâmbit.
Timpul meu este eternitatea… Ce întrebări ai vrea să-mi pui?
- Ce te surprinde cel mai mult la oameni?
Dumnezeu mi-a răspuns:
- Faptul că se plictisesc de copilărie, se grăbesc să crească… iar apoi tânjesc iar să fie copii; că îşi pierd sănătatea pentru a face bani, iar apoi îşi pierd banii pentru a-şi recăpăta sănătatea.
Faptul că se gândesc cu teamă la viitor şi uită prezentul, iar astfel nu trăiesc nici prezentul nici viitorul; că trăiesc ca şi cum nu ar muri niciodată şi mor ca şi cum nu ar fi trăit. Dumnezeu mi-a luat mâna şi am stat tăcuţi un timp.
Apoi am întrebat:

Eliza Coc - XD

- Ca părinte, care ar fi câteva dintre lecţiile de viaţă pe care ai dori să le înveţe copiii tăi?
- Să înveţe că durează doar câteva secunde să deschidă răni profunde în inima celor pe care îi iubesc şi că durează mai mulţi ani pentru ca acestea să se vindece; să înveţe că un om bogat nu este acela care are cel mai mult, ci acela care are nevoie de cel mai puţin; să înveţe că există oameni care îi iubesc, dar pur şi simplu încă nu știu să-şi exprime sentimentele; să înveţe că doi oameni se pot uita la acelaşi lucru şi că pot să-l vadă în mod diferit; să înveţe că nu este suficient să-i ierte pe ceilalţi şi că, de asemenea, trebuie să se ierte pe ei înşişi.
- Mulţumesc pentru timpul acordat….am zis umil. Ar mai fi ceva ce ai dori ca oamenii să ştie?
Dumnezeu m-a privit zâmbind şi a spus:
- Doar faptul că sunt aici, întotdeauna."
Ceea ce nu trăim la timp, nu mai trăim niciodată

Regretele lui Octavian Paler se identifică, la rândul lor, cu cele ale fiecăruia dintre noi la o anumită vârstă. Scriitorul regretă că nu a avut puterea de a merge până la capăt cu refuzul funcțiilor de conducere de dinainte de '89 care l-au condus la compromisuri dureroase, precum și lipsa de fermitate și reacție în momentul decisiv din 1954 în urma căruia și-a pierdut tatăl. Raportarea la cei care i-au dat viață e absolut indispensabilă omului și de aceea consideră că unul dintre regretele care îl apasă e strâns legat de părinți: "Eu nu le-am spus părinților mei niciodată cât de mult i-am iubit.
I-am iubit enorm. Am avut niște părinți absolut extraodinari care au făcut, cu discreție, mari sacrificii pentru mine. Oricâte dezamăgiri am trăit, oricâte eșecuri am experimentat, nu mi-aș fi dorit să am altă viață decât aceea pe care am avut-o dintr-un singur motiv: nu-mi pot închipui c-aș fi putut avea alți părinți."

Scriitorul a încetat din viață pe 7 mai 2007, la București. Postum, criticul și istoricul literar contemporan, Daniel Cristea- Enache publică volumul Convorbiri cu OCTAVIAN PALER, carte, pe care, susține autorul, intervievatul însuși a compus-o "sclipitor, la patru mâini". Regăsim astfel persoana memorialistului disipată în mărturisirile ce reconstituie amfora gândirii și a simțirii acestui aristocrat al spiritului care a fost și va rămâne Octavian Paler.

Prof. Nicoleta Moise

AVEM TIMP

DE OCTAVIAN PALER

Avem timp pentru toate.

Să dormim, să alergăm în dreapta şi-n stânga,

Să regretăm c-am greşit şi să greşim din nou,

Sa-i judecam pe alţii şi să ne absolvim pe noi înşine,

Avem timp să citim şi să scriem,

Să corectăm ce-am scris, să regretăm ce-am scris,

Avem timp să facem proiecte şi să nu le respectăm,

Avem timp să ne facem iluzii şi să răscolim prin cenuşa lor mai tarziu.

Avem timp pentru ambiţii şi boli,

Să învinovăţim destinul şi amănuntele,

Avem timp să privim norii, reclamele sau un accident oarecare,

Avem timp să ne-alungăm întrebările, să amânăm răspunsurile,

Avem timp să sfărâmăm un vis şi să-l reînventăm,

Avem timp să ne facem prieteni, să-i pierdem,

Avem timp să primim lecţii şi să le uităm dupa-aceea,

Avem timp să primim daruri şi să nu le-nţelegem.

Avem timp pentru toate.

Nu e timp doar pentru puţină tandreţe.

Când să facem şi asta - murim.

DRAMA CONVENTIONS – TO NEGOTIATE OR NOT?

There are a number of conventions that must be pondered upon before starting any endeavour in a drama lesson or play. In this article I will only focus on a comprised enumeration of the aspects that we need to take into consideration before taking any steps regarding the drama domain.

Many drama trainers believe that before starting any drama session or lesson, the expectations of the teacher and students together with the expected aims of the lessons or course should be discusses as a pre-binding contract. A drama contract arises "when a practitioner and a group enter into an agreement to do something on mutually agreed and binding terms".[1] It is as in any other discipline when the teacher and the students meet for the first class and they discuss the expectations of parties, the assessment criteria and the syllabus. The same thing happens in the drama field as well.

Of course, the learning outcomes and aims of the drama course should be negotiated at the beginning. Usually the objectives are to develop the skills and knowledge of drama and theatre, the development of social skills like empathy and respect for other cultures and also, the increase of language focus and production, be that in the native or a foreign language.

Moreover, it is always a challenge to discuss the establishment of the roles and what a role means. The participants are usually inexperienced and we, the trainers, need to pay attention to the context of each given role, to make the participants feel at ease. "The participants must be able to enter comfortably into the imaginary situation. An inexperienced group may need protecting into role. Simply to ask them to 'be' someone, without paying attention to context, can be disastrous." [2]

In order to do this safely, we need to discuss what a role is. "Taking on a role involves adopting an attitude which may be either your own, or another based on someone else's, or be a composite."[3] There is no strict interpretation of a role, but rather an exploration of the self in order "to use a range of attitudes to engage with the subject being explored".[4] Also, for a better management of the educational situation, the teacher can take on a role whenever he/she feels the need to push forward the action or to alter it by shifting the focus." The function of the teacher is usually seen as not simply an enabler but as an active shaper and challenger within the work".[5]

Another aspect to be taken into consideration is the situation, which is 'where' the drama class takes place. This may well be discussed before the establishment of the roles, but it is a major factor. The main idea is that the situation or space available are not to be regarded as fixed, but rather as an exploration of what to do with the space available according to the needs of the participants. For example the number of actors involved, the itinerary of the action, the places that the group decide as being of great importance, the school facilities etc.

After settling all the above, we need to think of focus, tension, symbols and metaphors. Any thread of drama action needs to have tension. "Tension is often generated by knowledge of what has happened prior to the moment of drama being explored. The perspective of past events informs the acting out of present moments".[6] The tension can be achieved in many ways: choose a specific time to create tension in the action, make the actors in the role feel responsible for a certain deed and let them take action, create mystery connected with a certain scene, use secrets and rituals, dilemmas and adventures could be a tensed shift, create rules and shocks, use artefacts in order to bring tension in the atmosphere.

Another danger that might appear is to try to cover too much of the written story in a short time. This usually happens because there is no clear focus on scenes; as a consequence " the drama situation can quickly become confused".[7] The right focus comes not only from trying to find the most significant in meaning of the action chunks but also to bear in mind their potential to create the best learning and enjoyment environment for the group. Whenever a succulent twist appears, the group needs to find the most dra-

1 Berber K & Owens A., Mapping Drama, Carel Press Ltd, p.5
2 Barber K & Owens A, op. cit, p.11
3 Op.cit, p.12
4 Op. cit, p.14
5 Op. cit, p.18
6 Barber K & Owens A, op. cit, p.18
7 op. cit, p.16

matic way to deal with it. In this respect, using objects as symbols, or transforming the play into a metaphor might be an advantageous choice.

To sum up, every group has its own dynamics; therefore the teacher does not have strict regulations on how and when to intervene. However, when the interest of the participants is raising, keep the action going, but when it is draining away negotiate a change of strategy and convention.

Prof. Cătălina Stoica

Teacher of English; Drama Trainer

L'UTILISATION DE LA VIDÉO EN CLASSE DE FLE

Les objectifs généraux du travail avec la vidéo sont :apprendre à décoder des images, des sons, des situations culturelles, en ayant recours à des documents authentiques ou semi-authentiques filmés ;développer l'imagination de l'apprenant , l'amener à deviner, anticiper, formuler des hypothèses ;le rendre capable de produire, reformuler, résumer, synthétiser ;permettre à l'élève de construire son savoir, notamment grâce à l'utilisation d'une ressource telle que la vidéo

Les savoirs et compétences à faire acquérir aux apprenants pourraient se traduire ainsi : exercer son esprit critique, savoir lire des messages et des documents,savoir produire des énoncés adéquates(écrits et oraux),développer l'imaginaire à partir de la vidéo.

Il est souvent opportun d'utiliser la vidéo lors des séquences pédagogiques centrées sur un objectif(grammatical, un acte de langage…) , ou bien d'utiliser la vidéo pour mettre en place un projet avec les apprenants, afin qu'ils puissent réinvestir ce qui a été compris, analysé, interprété…de même, la vidéo sert en classe de FLE lors de séquence de compréhension, d'analyse. Ce support peut être l'amorce d'un débat en classe, sur le thème d'un film par exemple. Nous développerons les activités pédagogiques qui peuvent être mises en œuvre plus tard.

Les supports qui peuvent être utilisés :un documentaire, un reportage, une présentation de la LEmétéo,un passage de journal télévisé enregistré,un extrait d'une émission télévisée,une série télévisée ou des extraits choisis,un court-métrage,une interview d'un personnage public,des brèves(flash spécial,journal en bref…),des extraits de film, ou des films passés dans leur intégralité,des clips vidéo,des dessins animés,des publicités,un jeu télévisé…

Les activités autour de la vidéo peuvent se concentrer sur : utiliser l'image sans le son,utiliser la vidéo:compléter une histoire,utiliser la vidéo comme amorce de débat(niveau avancé),l'exercice du "blanc video",utiliser un film visionné dans son intégralité et en faire une synthèse(niveau avancé), utiliser un passage de film pour une activité de grammaire.

Les films en français peuvent être visionnés de deux façons: soit l'enseignant décide de ne pas faire de coupure lors du visionnement , et les apprenants voient le film dans son intégralité,soit l'enseignant décide de segmenter le film, à des moments stratégiques, donnant la possibilité à l'enseignant d'enchaîner sur une activité. Réaliser des coupures peut donner l'occasion au professeur de vérifier la compréhension par un QCM qu'il fait suivre d'une correction immédiate et justificative ou d'une série de questions ouvertes à l'oral orchestrées par l'enseignant lui-même.Si vous décidez de ne pas réaliser des coupures, vous pouvez imaginer un autre travail lié davantage à l'expression écrite(faire le résumé de l'histoire, débattre sur le thème du film, imaginer une suite, imaginer la vie d'un des personnages suite au film, composer un scénario sur la même trame…)

Liens et ressources sur la vidéo:

http://www.prof-fle.com/prof_fle/ressources_pedagogiques/video.php

http://espacefrancophone.org/audiovisuel/telechargement.htm

http://www.tv5.org/TV5Site/enseignants/apprendre_francais.php

http://www.fle.hachette-livre.fr/siteeducation/hachettte_fle/inf/inf01_icatcher_f.jsp

Prof. Alina Laura Clinciu

JAVA ȘI JAVASCRIPT

Din cauza numelui asemănător aceste două limbaje sunt foarte des confundate, însă avem de-a face cu două limbaje complet diferite, cu sintaxe și funcționalități care nu pot fi asimilabile.

CE ESTE JAVASCRIPT:

JavaScript apare inițial cu numele de Live Script în decembrie 1995. Având în vedere succesul pe care l-a avut limbajul Java limbajul Live Script a fost redenumit.

LA CE SE FOLOSESTE JAVASCRIPT:

Acesta este un limbaj de scripting pe partea de client care este interpretat de către browser-ul web. Limbajul JavaScript a fost conceput din nevoia de a introduce programarea în web design cu ajutorul "applet"-urilor – mici programe în java care se insereaza în codul html al paginii web. Acestea permiteau interacțiunea cu acțiunile utilizatorului site-ului.

Script-urile JavaScript se folosesc deci pentru a mări interactivitatea paginilor web.

DIFERENȚELE DINTRE JAVA ȘI JAVASCRIPT:

– Java este unul dintre cele mai populare limbaje de programare folosite pentru a crea aplicații web și platforme. Acesta a fost proiectat pentru flexibilitate și permite dezvoltatorilor să scrie cod care va rula pe orice mașină, indiferent de arhitectura sau platformă.

– Java este un limbaj de programare orientat pe obiecte, iar JavaScript este un limbaj de scripting orientat pe obiecte;

– Java creează aplicații executabile atât în browser cât și pe virtual machine în timp ce JavaScript este executabil numai pe browsere web;

– Codul Java trebuie sa fie compilat în timp ce codul JavaScript se prezintă în forma de text;

– Au nevoie de plugin-uri diferite.

Prof. Milena Popa

FORMULARE HTML CU JAVASCRIPT

JavaScript este un limbaj de programare care ne permite să creăm pagini cu caracter dinamic și interactiv. Numele original al limbajului a fost ”Live Script” și a fost modificat când Java a devenit popular.

JavaScript este relativ ușor de învățat, instrucțiunile fiind asemănătoare instrucțiunilor din C++. Blocurile de instrucțiuni JavaScript sunt utilizate pentru a adăuga funcționalitate paginilor HTML. JavaScript este într-o bună măsură independent de platformă (nu SO, cât mai ales de browser).

JavaScript și DOM

Utilizând JavaScript putem accesa sau modifica conținutul, structura sau stilurile unui document HTML cu ajutorul unei interfețe independete de orice limbaj de programare numită Document Object Model DOM. Acest concept ne permite accesarea elementelor paginii Web, captarea diverselor evenimente și efectuarea eventualelor modificări.

Printre cele mai importante aplicaţii dezvoltate cu JavaScript se numără controlarea şi manipularea form-urilor HTML. Astfel fomularele au devenit mai puternice cu JavaScript. Uzual cu JavaScript pot fi verificate: câmpurile obligatorii, validitatea adresei de e-mail, a datei calendaristice şi a câmpurilor numerice, etc.

Următorul exemplu reprezintă o metodă simplă de a valida un formular de contact cu JavaScript şi foloseşte 2 fişiere: contact.html şi validareform.js. Primul fişier conţine formularul de contact, iar al doilea fişier este format din funcţiile care validează formularul. Dacă numele, prenumele şi emailul introduse de vizitator nu corespund cu modelul expresiei, atunci stocăm valorile erorii în array-ul erori. Dacă valoarea lungimii array-ului erori nu este 0, este executată funcţia raportErori cu parametru tabloul erori. În funcţie de valoarea returnată se va afişa un mesaj pe ecran.

contact.html

validareform.js

Verificarea formularelor cu JavaScript este utilă pentru vizitatori, respectiv ca o măsură de securitate. O verificare mai riguroasă se poate realiza server-side cu limbajul PHP deoarece JavaScript este un limbaj de programare client-side şi poate fi manipulat.

răspuns in browser

Prof. Diana Bărbat

OLIMPIADA NAŢIONALĂ A SPORTULUI ŞCOLAR

Un prim concurs de alergat la care au participat elevii Colegiului Naţional de Informatică “GrigoreMoisil” este Olimpiada Naţională a Sportului Şcolar, fazajudeţeană, concurs desfăşurat în data de 4 aprilie 2015 în Parcul Tractorul. La acest concurs colegiul nostru a fost reprezentat de un număr de 12 elevi împărţiţi în mod egal, 6 băieţi şi 6 fete. Era destul de dimineaţă şi era cam frig pentru luna aprilie. Aerul era destul de tare şi era aproape imposibil de respirat. Înainte să înceapă concursul m-am încălzit destul de mult şi am alergat mai multe sute de metri pentru a nu îngheţa. După mai multe zeci de minute de aşteptare s-a dat startul. Aveam de alergat o distanţă de 1000 de metri. Nu era o distanţa mare, dar datorită condiţiilor meteorologice a părut a fi o distanţă exorbitantă. După ce am străbatut aproape jumătate din distanţa totală simţeam că nu mai pot respira şi mâinile îmi îngheţaseră. Cum nu era de ajuns că era un frig infernal, a început să fulguiască uşor. Picioarele au început să îmi alunece, mâinile să îmi îngheţe şi nu mai puteam să respir. Ultimii 200 de metri au fost un infern. Voiam să renunţ, sinceră să fiu, dar ambiţia şi tot efortul depus până atunci nu m-au lăsat. După tot chinul îndurat am terminat cursa.

Deşi condiţiile meteorologice nu au fost tocmai prielnice, elevii acestui colegiu au obţinut rezultate excelente:

LOCUL I : Hîncu Valentin Daniel - cls.X D
LOCUL II: Spătaru Daniela Georgiana - cls.XII D
MENŢIUNE: Bajzat Elisa - cls.X B

Campionul judeţean - Hîncu Valentin Daniel - a participat la etapa Naţională a Olimpiadei Sportului Şcolar la Craiova în perioada 24 - 26 aprilie 2015

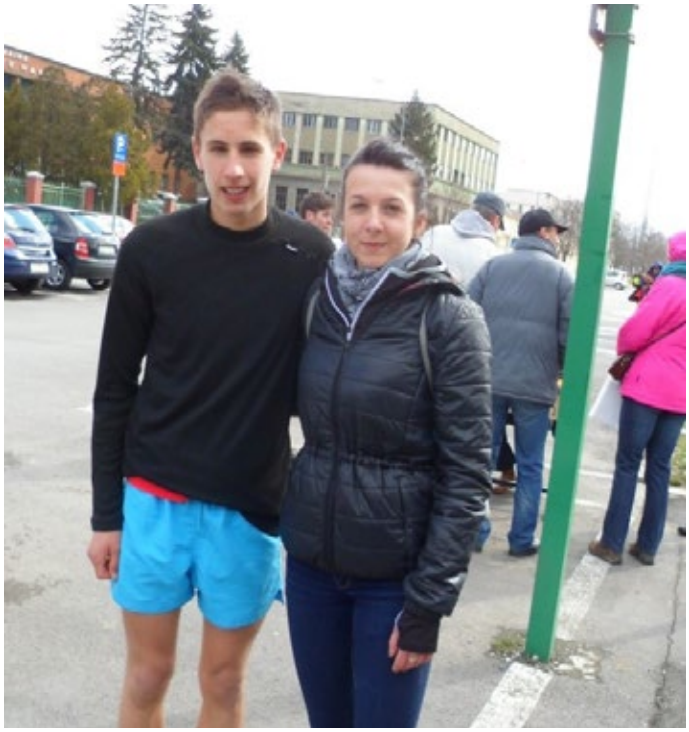

”CROSUL TINERETULUI”

Un alt concurs important la care a participat colegiul nostru a fost “Crosul Tineretului”, cros organizat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării Ştiinţifice prin Inspectoratul Şcolar Judeţean şi Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Braşov. Aici, am avut la start 9 elevi şi 12eleve, ei făcând parte din mai multe categorii de vârstă.

Data de desfăşurare a fost 6 mai 2015, primul start fiind la ora 11:00, start urmat de alte 4 starturi pe categorii de vârstă din 20 în 20 de minute. Locul de desfăşurare a fost Parcul Tractorul, iar distanţa fiind cuprinsa între 800m şi 1500m în funcţie de categoria de vârstă.

Concursul s-a desfăşurat în Parcul Sportiv Tractorul şi s-a adresat persoanelor fizice şi reprezentanţilor persoanelor juridice de orice naţionalitate, masculin şi feminin.

Dacă la Olimiada Naţională a Sportului Şcolar, faza Judeţeană, elevii au avut parte de frig şi zăpadă, de această dată, elevii au avut de suportat o căldură cumplită, dar în final ei ajungând pe primele poziţii:

CLASAMENT BĂIEŢI (categoria 17 - 18 ani)
LOCUL I : Hîncu Valentin Daniel - cls. X D
LOCUL II : Huţu Alexandru – cls. XI D
LOCUL III: Flore Raul Antonio – cls. XII C
CLASAMENT FETE (categoria 17 - 18 ani)
LOCUL II: Creţu Cristina Adelina – cls. X D
LOCUL III: Clonţ Alexandra Ioana – cls. X E
CLASAMENT FETE (categoria peste 19ani)
LOCUL II:Spătaru Daniela Georgiana – cls. XII D

Bajzat Elisa XI B

MENS SANA IN CORPORE SANO

DRUMUL SPRE SUCCES

Daca am început cu acest titlu, nu înseamnă neapărat că vă dăm reţeta de a avea succes în viaţă. Accest drum spre succes nu este pavat numai cu împliniri, este construit şi din eşecuri, sacrificii enorme, neîmpliniri şi momente grele, momente care ne fac mai puternici, mai ambitioşi, care nu sunt văzute de oricine şi tot timpul ne amintim de ele când avem nevoie de o motivaţie. Asta nu ar trebui să descurajeze pe nimeni să îşi urmeze visul, deoarece totul este posibil când eşti dedicat visului tău.

Dar haideţi să vă povestim o parte din momentele pe care ni le-a dăruit acest sport.....

Totul a început dintr-o joacă, la vârsta de 6, respectiv 7 ani, când ieşind cu bunicul în parc, ne doream să petrecem cât mai mult timp pe terenul de baschet, încercând să atingem inelul, care ni se părea la acel moment un lucru foarte greu. Prima dată a început sora mea, Katy, să practice acest sport, la clubul Braşovia. Dupa 6 luni, fiind foarte departe, ne-am mutat la alt club, respectiv C.S.U. Braşov, care îşi desfăşura activitatea la sala de la Colegiul Naţional de Informatică. Nefiind decât două fete în echipe, Katy şi Maria, împinsă de la spate de părinţii mei, m-am decis să încep şi eu acest sport minunat, care curând a devenit parte din viaţa noastră. Timp de doi ani ne-am pregătit alături de băieţii de la clubul C.S.U, antrenamentele desfăşurându-se zi de zi. Neavând echipă de fete la club, antrenorii Gheorghe Roşu- Prof.Emerit şi Eugen Roşu au hotărât datorită talentului ei, să o trimită pe Katy la Cluj, la clubul Galactica, împreună cu care în vara anului 2008, a obţinut locul I la Campionatul Naţional de Baby Baschet, desfăşurat la Târgu Mureş, unde a şi ieşit MVP-ul turneului. Aceelaşi lucru mi s-a întâmplat şi mie următorul an, alături de echipa MC Sport Cluj Napoca. După aceste rezultate ambiţia antrenorilor de la Braşov, a fost de a forma şi pregăti o echipă de fete, cu care să reprezinte Braşovul la competiţiile naţionale. Practic din acest moment a început cariera noastră în cadrul Clubui C.S.U. Braşov. Următorii ani au fost plini de rezultate bune, atât la nivel de echipă, cât şi individual, care cuprind locuri pe podium, titluri naţionale şi selecţii la Loturile Naţionale de Juniori ale României.

La acest moment cariera noastră continuă atât la juniori cât şi la echipa de senioare a Braşovului, sacrificiile devenind din ce în ce mai multe şi mai mari, dar atâta cât faci totul din pasiune şi din dorinţa de a îţi îndeplini visul, nimic nu mai pare imposibil.

Nimic însă nu ar fi fost posibil fără sprijinul părinţilor, al antrenorilor şi al echipei, care reprezintă un pas important către succes.

Ecaterina Armanu XI A
Teodora Armanu cls. X A

REZULTATE SPORTIVE OBŢINUTE ÎN ANUL ŞCOLAR 2014 - 2015

În anul şcolar 2014 - 2015 activitatea sportivă din colegiul nostru a avut în vedere două direcţii fundamentale:

- implementarea de proiecte la nivelul colegiului;
- reprezentarea colegiului prin participarea la proiecte elaborate de M.E.C.S. (Olimpiada Naţională a Sportului Şcolar) cât şi la proiectele Direcţiei Judeţene pentru Tineret şi Sport, Inspectoratului General al Poliţiei Române - Direcţia Rutieră, etc.

Referitor la prima direcţie amintim câteva activităţi şi anume :

- implementarea Proiectului Cupa ”Grigore Moisil” la tenis de masă şi şah de Ziua colegiului în 29 ianuarie 2015;
- pregătirea unor numere artistico - sportive prezentate la toate serbările şcolare.

Programele artistico - sportive au fost susţinute de: trupa de dans şi trupa de majorete formata din: Constantinopol Anisia, Hagiu Raluca, Mihai Raluca, Popa Cristina, Comşa Oana, Leonte Gabriela şi perechi de dansatori (dans sportiv – latino – samba şi rumba prezentate de Franz Alexandra cls. a XII a A cu partenerul şi dans sportiv – standard – vals lent şi vals vienez prezentate de Mititelu Sebastian cls. a XI a A cu Nicula Diana cls. a XI a B).

Cea de-a doua direcţie a activităţii sportive din colegiul nostru s-a concretizat în participarea la Olimpiada Naţională a Sportului Şcolar cu echipele de: volei băieţi, volei fete, baschet băieţi, baschet fete, handbal băieţi, handbal fete, fotbal băieţi, dar şi individual, la tenis de masă, şah şi cros.

Iată rezultatele:

1. ATLETISM

- LOCUL I – CROS – Hîncu Valentin Daniel - cls. X D – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană;
- LOCUL II – CROS – Spătaru Daniela Georgiana – cls. XII D – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană;
- MENŢIUNE – CROS – Bajzat Elisa – cls. X B – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană;

HÎNCU VALENTIN DANIEL cls. X D, a participat în perioada 24 – 26.04.2015 la OLIMPIADA NAŢIONALĂ A SPORTULUI ŞCOLAR – ETAPA NAŢIONALĂ care s-a desfăşurat la CRAIOVA unde s-a situat pe locul 20.

2. VOLEI

- LOCUL II – Fete – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană;

Iată componenţa echipei: Avasilcăi Iulia Maria - cls. X B, Baba Andreea Teodora - cls. X B, Stângă Andreea - cls. XI D, Gherghiniş Mădălina Andreea - cls. XI E, Urdea Roxana Mariana - cls. XII A, Atanasiu Oana Mihaela - cls. XII D, Popescu Andreea cls. X E, Pârău Oana - cls. XII E.

3. BASCHET

- LOCUL II - Fete – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană;

Componenţa echipei: Armanu Ecaterina - cls. X A, Armanu Teodora - cls. IX A, Francu Daria cls.IX E, Borcea Raluca Ioana - cls. X D, Creţu Cristina Adelina - cls. X D, Zgâmbău Andreea - cls. IX A.

- LOCUL II – Băieţi – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană;

Componenţa echipei: Lazar Horia Marian - cls. XII A, Gavrilă Radu Florin - cls. XII A, Vasilcoi Andrei - cls. XII A, Radu Stefan Andrei - cls. XII E, Bredurean Adrian - cls. X A, Târgoveţ Iustin - cls. XI B, Onu Raul - cls. X C, Maca George - cls. XII D, Vaida Vlad - cls. XII A

4. ŞAH

- LOCUL I – Bucur Denisa Andreea - cls. VI – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană - gimnaziu;
- LOCUL IV – Apostu Milena Maria - cls. V – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană - gimnaziu;
- LOCUL II – Preda Georgia cls. XI B – O.N.S.Ş. – etapa judeţeană - liceu;
- LOCUL II – Hrihoreanu Radu cls. IX D– O.N.S.Ş. – etapa judeţeană - liceu .

LOCUL I - BUCUR DENISA ANDREEA - cls. VI la OLIMPIADA NAŢIONALĂ A SPORTULUI ŞCOLAR – ETAPA NAŢIONALĂ care s-a desfăşurat la Giurgiu în perioada 14 – 17.05.2015.

Colegiul nostru a mai participat în data de 7 mai 2015 în parcul Tractorul Braşov la "CROSUL TINERETULUI" organizat de Direcţia Judenţeană de Tineret şi Sport în colaborare cu Inspectoratul Şcolar Judeţean Braşov. Elevii noştri au obţinut următoarele rezultate:

- LOCUL I – Hîncu Valentin Daniel - cls. X D;
- LOCUL II – Huţu Alexandru - cls. XI D;
- LOCUL III – Flore Raul Antonio - cls. XII C;
- LOCUL II – Spătaru Daniela Georgiana - cls. XII D;
- LOCUL II – Creţu Cristina Adelina - cls. X D;
- LOCUL III – Clont Alexandra Ioana - cls. X E.

In perioada 15.05.2014 – 22.05.2015, catedra de educaţie fizică a colegiului nostru a participat la realizarea proiectului naţional intitulat "Educaţia Rutieră - Educaţie pentru viaţă" iniţiat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării Ştiintifice, prin Inspectoratul Şcolar Braşov şi Inspectoratul General al Poliţiei Române - Direcţia Rutieră. Scopul proiectului a fost formarea comportamentului rutier responsabil pe baza cunoaşterii şi respectării regulilor de circulaţie, pentru prevenirea producerii accidentelor în rândul elevilor din învăţământul liceal. Elevii noştri au obţinut următoarele rezultate:

- LOCUL I Jugariu Timotei Cornelis - cls. XII C – Secţiunea TEORIE - Etapa municipală;
- LOCUL III Prepeliţă Bogdan Andrei - cls. XII C – Secţiunea ARBITRAJ - Etapa municipală;
- LOCUL II Jugariu Timotei Cornelis şi Prepeliţă Bogdan Andrei - ECHIPE - Etapa municipală;
- LOCUL I Jugariu Timotei Cornelis - cls. XII C – Secţiunea TEORIE - Etapa judeţeană;
- LOCUL I Prepeliţă Bogdan Andrei - cls. XII C – Secţiunea ARBITRAJ - Etapa judeţeană;
- LOCUL I Jugariu Timotei Cornelis şi Prepeliţă Bogdan Andrei - ECHIPE - Etapa judeţeană.
- MENŢIUNE – HÎNCU VALENTIN DANIEL cls. X D – Secţiunea TEORIE – Etapa Naţională- SF. GHEORGHE
- MENŢIUNE – CĂLITU ALEXANDRA cls. X D – Secţiunea ARBITRAJ – Etapa Naţională- SF. GHEORGHE

In perioada 24 – 25 octombrie am participat la Festivalul Internaţional de Ştafete, Parcursuri Aplicative şi Dans „Fair – Play" Ediţia a XIII a - Vaslui 2014 la trei secţiuni. Iată rezultatele:

LOCUL I – MAJORETE;
LOCUL II – Gimnastică – Panglică;
LOCUL III – Dans tematic.

In perioada 05 – 07.06.2015 am participat la Festivalul Internaţional de Gimnastică şi Dans „Prietenia" Vaslui , ediţia a XXXI a, la doua secţiuni. Iată rezultatele:

LOCUL I – Constantinopol Anisia cls. aVIIa A cu partenerul ei - dans contemporan;

LOCUL I – Constantinopol Anisia cls. aVIIa A cu partenerul ei - dans sportiv standard
PREMIU pentru coregrafie.

In data de 02 - 06.03.2015 am participat la Concursul National „Hora anotimpurilor” inclus in Calendarul Activitatilor Educative Naţionale aprobat de M.E.C.S. cu nr. 35266. Iata rezultatele:
PREMIUL al III lea la secţiunea reportaje despre competiţii sportive – categoria liceu –
MENŢIUNE la secţiunea reportaje despre competiţii sportive – categoria gimnaziu –

In perioada februarie – mai 2015 am participat la Proiectul educaţional judeţean: „ SARBATORILE PRIMĂVERII LA ROMANI” la cele doua secţiuni: 1. Educaţie plastică; 2. Creaţie literară. Iata rezultatele:
2 LOCURI I – secţiunea Educaţie plastică – liceu;
LOCUL I – secţiunea Creaţie literară - liceu;
2 LOCURI I – secţunea Educaţie plastică – gimnaziu;
LOCUL I – secţiunea Creaţie literară - gimnaziu;

In data de 15 Noiembrie 2014 am participat la „CROSUL 15 NOIEMBRIE” cu 115 elevi.

In data de 30.05.2015, 92 de elevi din colegiul nostru au participat la Crosul “CASIOPEEA - CURSA ROZ IMPOTRIVA CANCERULUI LA SÂN”(activitate de voluntariat) . Competiţia s–a desfăşurat pe aleea de sub Tâmpa pe distanţa de 1200 m sau 4000 m. Toţi elevii au reuşit să încheie cursa, iar HÎNCU VALENTIN DANIEL din cls. a X a D a ocupat locul I pe distanţa de 400m.

Prof. Danu Ioan
Prof. Danu Maria

CAIAC-CANOE

VEȘNIC ÎNCEPĂTOR

Distanţa şi timpul pot părea neînsemnate atunci când o pasiune îşi face loc în inima ta. Acum câteva veri, pe un lac pustiu din peninsula Scandinavă, o pasiune şi-a făcut loc şi în inima mea: canotajul.

Am crezut că nu era nimic, că în câteva săptămâni voi uita cum să mânuiesc padela, că o să mă plictisesc de lac şi că nu voi mai canota. Însă m-am înşelat. Nici o altă pasiune de a mea nu i-a putut lua locul: după o vreme, îmi place să imi scot căştile din urechi si să închid cărţile pentru a mă conecta la lumea reală, însă aş da orice ca în faţa uşii mele să se afle un caiac cu ajutorul căruia să mă conectez la natură. Să simt stropii reci de apă cum îmi ating pielea, iar apoi să ii văd evaporându-se sub razele leneşe ale soarelui de dimineaţă. Să aud bătăile ritmice ale padelei care loveşte suprafaţa apei, apoi foşnetul ei când împinge apa. Să văd vârful ascuţit al caiacului meu galben cum străpunge soarele reflectat în lac. Să înconjor lacul minute în şir, până ajung la mal cu picioarele amorţite, braţele extenuate şi arse de soarele puternic al prânzului. Uneori aş da orice să pot retrăi şi recrea aceste sentimente. Şi poate tocmai pentru că nu pot mă simt mereu o începătoare.

După luni de zile în care nu am mai atins o padelă, mă simt la fel ca în prima zi. Poate că dacă mi-aş duce pasiunea la nivelul următor nu ar mai trebui să aştept luni de zile: aş câştiga timp, dar aş pierde ceva mult mai important: sentimentul de veşnic începător.

Oancea Casiana IX A

HANDBAL

DRUMUL SPRE SUCCES

Pentru mine, acest sport reprezintă cel mai plăcut mod de a-mi petrece timpul. De când practic handbalul, mi s-a schimbat modul de viaţă, deoarece implică foarte multe sacrificii și muncă, precum şi dăruire şi ambiţie. Fără aceste lucruri, nu poti avea reuşite. Când sunt în teren, uit de restul problemelor, pentru că mă concentrez doar pe ceea ce am de făcut.

Totul a început acum 5 ani, când o prietenă , care juca deja, m-a îndemnat să merg şi eu cu ea la un antrenament. Mi-a plăcut ideea şi de atunci am început să practic şi eu. Inainte de asta, am mai făcut 3 ani de dansuri sportive, dar până la urmă am renunţat .

Pe parcursul acestor ani, am participat la foarte multe competitii, atât cu clubul din care fac parte, cât şi cu echipa şcolii unde am învăţat. Am obţinut medalii şi diplome, printre care cele mai importante sunt: Locul 2 la Olimpiada naţională a sportului şcolar – etapa naţională, Locul 2 şi 3 la un turneu internaţional în Slovacia. In prezent, particip cu echipa de club la Campionatul naţional, unde ne dorim să ajungem în primele 3 echipe din ţară şi fac parte din lotul naţional de junioare actual.

Până acum, am avut parte şi de momente bune şi de momente mai puţin bune, pentru că în lumea sportului nu ai numai reuşite, ci şi eşecuri. Pentru că am avut parte de eşecuri şi de dezamăgiri, uneori eram atât de frustrat,a încât îmi spuneam că renunţ. Dar apoi îmi dădeam seama că din greşeli omul învaţă, dar mai presus de toate era faptul că îmi plăcea cu adevărat ceea ce făceam şi nu puteam să renunţ, asta mă ambiţiona şi căutam să devin din ce în ce mai bună.

Pentru viitor, scopul meu este să ajung o jucătoare foarte bună, să ajung să îmi reprezint ţara la echipa naţională, să fiu recunoscută, însă sunt coştientă că toate acestea nu vin atât de uşor, ci din muncă proprie, sacrificii şi dăruire.

Crețu Cristina Adelina XI D

VOLEI

VIAȚA LA FILEU

Totul a început acum trei ani de zile, când doamna antrenoare de volei vizita diverse şcoli pentru a chema fetele să se alăture echipei sale. La început, nu mi se părea o idee foarte interesantă, dar nu puteam să stau în casă tot timpul meu liber. Pe acest motiv, am hotărât să încep şi eu acest sport care mi-a adus multe realizări.

Înca mai ţin minte primul antrenament şn care eram foarte entuziasmată, deoarece noile colege, dar şi doamna antrenoare, m-au primit cu braţele deschise în familia lor. Am continuat antrenamentele, dar pe măsură ce timpul trecea, tot mai grele mi se păreau exerciţiile. Prima lună a fost una foarte grea, în care nimic nu îmi ieşea cum trebuie, şi desigur, eram certată.

La un moment dat, am vrut să renunţ, însă mama mea mi-a explicat că începutul este unul greu, dar pentru a reuşi să ajung la un nivel ridicat, trebuie să muncesc şi să nu renunţ.

După câteva luni, a început campionatul de minivolei. Deşi încă eram începătoare, am acumulat multă experienţă.

După trecerea zilelor, săptămânilor, lunilor, am început să obţin rezultate din ce în ce mai bune. Odată cu rezultatele mele, şi plăcerea de a juca a crescut.

În următorul campionat, am reuşit să ajungem chiar până în semifinală. Deşi semifinala a fost destul de grea, iar adversarii au fost bine pregatiţi, am reuşit să trecem şi de această etapă, ajungând şi mai departe, în finală. Desigur că toate acestea s-au datorat faptului că noi, echipa, ne-am unit şi mai mult decât la început, dar şi pentru că am avut o profesoară care a ştiut cum să ne antreneze în aşa fel, încât să iubim sportul pe care îl practicăm. În finală, am reuşit să obţinem locul IV.

În următorul an, chiar dacă nu am reuşit să ajungem în semifinală, noi am continuat să facem jocuri amicale cu alte echipe din alte oraşe. Pe măsură ce timpul a trecut, dorinţa de a juca s-a intesificat, în ciuda faptului că am avut şi zile cu accidente sau cu plânsete.

Voleiul este o pasiune pentru mine, şi deşi am fost tentată să renunţ, dorinţa de a fi alături de a doua mea familie şi de a avea mai multe victorii alături de ele, m-a făcut să nu mă mai gândesc la această teribilă idee.

Savu Ana-Maria IX A

KARATE KID

Totul a început acum 4 ani de zile. Înainte de acest sport, am încercat să fac performanță și în alte sporturi precum fotbal, handbal, înot, dar nici unul dintre acestea nu m-a atras destul încât să mă duc cu drag la fiecare antrenament.

Când am mers prima dată la un antrenament de karate, ceva m-a atras, când am ieșit de acolo starea pe care am avut-o era una de eliberare, așa că mi-am dorit să vin din nou. La început a fost destul de greu să fac față anumitor antrenamente, când veneam acasă eram extrem de obosit, dar pe parcurs am reușit să duc la sfârșit fiecare antrenament.

Mulți cred că acest sport te învață doar să te bați, dar nu este așa. Într-adevar, există și acea parte mai dură, dar există și o parte mult mai importantă. Acest sport te învață să îți controlezi emoțiile, să transformi furia în ceva constructiv, să îți cunoști limitele , să fii capabil să le autodepășești în timp prin antrenamente și să ai puterea psihică să stai concentrat o anumită perioadă de timp , pe un anumit lucru. Pe lângă aceste lucruri îți dă șansa să te integrezi într-un colectiv nou și să cunoști alte persoane.

Odată ce ai prins gustul succesului, este greu să te desprinzi de el. Fiecare competiție la care am participat m-a motivat și mai tare să avansez pentru a putea concura cu alți sportivi, la un nivel mult mai înalt. Indiferent dacă câștigam sau pierdeam, trebuia să mă întorc în sală, să perfecționez ce am greșit pentru a putea reuși ca la următorul concurs treaba să fie mult mai ușoară. Ca în orice alt sport, există riscuri. Dacă nu ai calculat o lovitură corect , ai lovit prea sus sau prea jos sau prea tare, riști ca adversarul tău să fie accidentat foarte grav(sau tu) și să fii descalificat din competiție.

Pentru a avea șansa să particip la acest Campionat Mondial a trebuit să muncesc din greu toți acești 4 ani. Încă din luna aprilie a început pregătirea și a fost una extrem de intensă pe tot parcursul celor 6 luni. Toată vara am sacrificat-o pentru a merge la antrenamente și în cantonamente. De multe ori am vrut să renunț deoarece a trebuit să spun nu prietenilor, petrecerilor, și multor momente pe care aș fi putut să le petrec altfel, dar n-am făcut-o pentru simplul fapt că am avut șansa să particip la o asemenea competiție,acest lucru îmi dădea încrederea de care aveam nevoie. Cele mai grele momente au fost antrenamentele de la 1 noaptea din cantonamente, și cele de forță când majoritatea dintre noi au vrut să renunțe, dar rezultatele au venit mai târziu.

Toată munca pe care am depus-o și sacrificiile pe care le-am făcut: trezirea la 5 dimineața pentru a merge la o anumită competiție,durerile musculare, accidentările, antrenamentele în zăpadă desculți,alergările în ploaie și multe altele, s-au văzut în momentul în care am concurat, iar bucuria de a fi pe podium este inimaginabilă.Acest rezultat se datorează și sprijinului părinților mei, fără de care nu aș fi putut să ajung unde sunt acum, m-au încurajat și m-au susținut tot timpul.

Mă bucur că am fost în stare să obțin acest loc,deși cred că puteam obține mai mult decât locul III , dar probabil nu am fost pregătit îndeajuns. Acest lucru m-a facut să revin în sală, să o iau de la capăt și să muncesc din nou mai greu pentru a putea ajunge în vârf.

Mihalache Mihai XII E

MUNTELE - LIBERTATE ȘI RELAXARE

Una dintre pasiunile mele, dacă se poate spune așa, îl reprezintă mersul pe munte și excursiile in natură.

La vârsta de un an, deja mergeam pa Tâmpa pe propriile picioare și cred că atunci am primit prima dată “microbul muntelui” de la tatăl meu. Acestei prime ascensiuni i-au urmat multe altele în Piatra Mare , Piatra Craiului și Bucegi. La vârsta de șase ani, am fost trimisă, cu o mare strângere de inimă din partea părinților , în prima mea tabară de schi , la o pensiune de lânga Predeal. Atunci am învăţat să schiez.

În următorul an, a avut loc tabăra de la Vama Buzăului în care am făcut mici excursii de o zi, cu diferite peripeții, printre care faptul că o ceata de câini ciobănești ne-a înconjurat și ne-a lătrat timp de un sfert de oră.

A urmat tabăra de la Șinca, în care a avut loc o tură de șapte zile pe creasta Făgarașului, tură în care am cucerit “acoperișul României”, vf. Moldoveanul -2544 m și alte vârfuri.

În 2010 am fost într-o tură de 6 zile ploioase în munții Parâng . Primele trei zile a plouat în continuu, iar următoarele două au avut mici pauze de soare . Ultima zi a fost superbă . Cred că-i părea rău muntelui că plecam şi ne-a ademenit cu o zi frumoasă. Vara anului 2011 ne-a prins în munții Retezat, unde am cucerit cele mai înalte vârfuri : Păpusa-2058m si vf. Retezat-20485m.

În 2012 am descoperit munții Apuseni, cu cele mai frumoase peșteri din România. Am explorat mai multe dintre acestea , unele care nu erau deschise publicului și am aflat pe propria piele cât de rece e apa într-un izbuc , mai precis in Izbucul Galbenei.

A urmat tabăra din masivul Buila-Vânturarița (munții Căpățânii) , cu multe aventuri , printre care și terminarea tuturor rezervelor de apă, fără a ști de existenţa unui izvor în apropiere. În această tabară , băieții au descoperit că înghițirea unui ou crud ține de foame , iar cu toții am aflat ce bună este omleta făcută la cutie de conservă .

În 2014 , Făgărașul ne-a chemat din nou cu “șopote de râuri și izvoare”, iar noi am cedat tentației și am început ascensiunea dinspre est. Această tabară ne-a rămas întiparită bine în minte, deoarece aici l-am pierdut pe conducătorul taberelor noastre.

Acum, rămași fără căpătâi, nu mai suntem la fel de uniți ca înainte. Cea mai recentă excursie montană a fost în Crai , unde am făcut împreună cu tatăl meu toată creasta sudică , traseu marcat pentru două zile , dar pe care noi l-am parcurs într-una.

Cu “microbul muntelui“ bine întipărit în inimă , nu cred că aș rezista ca o vară să ramână fără noi experiențe montane

Maria Stan IX D

MOTOR

Salut. Numele meu este Balaş Radu, sunt în clasa a XII-a E şi încerc să descriu pe scurt pasiunea mea.

Aceasta a început încă de când eram mic, de la vârsta de 3 ani, când am învăţat să merg pe bicicletă, iar apoi s-a extins. La vârsta de 6 ani am condus prima motocicletă, iar la vârsta de 10 ani tatăl meu mi-a cumpărat un scuter, pe care am învăţat să-l conduc şi pe care îl am şi astăzi. De-a lungul timpului, neastâmpărat fiind, am încercat să fac tot felul de cascadorii, unele mai ciudate ca altele, însă nu totdeauna reuşeam. De cele mai multe ori cădeam şi stricam scuterul sau mă loveam și "reuşeam" să ajung din nou la spital. Dar toate acestea nu m-au descurajat, din contră, m-au ambiţionat să încerc şi să îmi dau silinţa şi mai mult, până reuşeam, iar cu ocazia aceasta învăţam să îmi repar singur scuterul.

În momentul de faţă deţin 2 scutere, un motocross şi cea mai nouă achiziţie a mea, un Suzuki GS 500.

Însă, pasiunea mea pentru biciclete nu a dispărut, iar anul acesta am reuşit să îmi strâng bani atât pentru noul meu motor, cât şi pentru o bicicletă cu care am reuşit să parcurg in termen de 3 luni 780 km. Cea mai lungă cursă a fost cea de la Sibiu, aproximativ 140 km, însă nu se compară cu ultima, în care am reuşit să urc pe Transfăgărăşean, până la Bâlea Lac, iar mai apoi să merg până în Făgăraş, cursa având aproximativ 120 km.

Cu toate că părinţii mei nu sunt de acord cu pasiunile mele, eu unul mi le urmez şi vă sfătuiesc şi pe voi să faceţi acelasi lucru!

Balaș Radu, XII E

Pasiunea mea este puțin cam neobișnuită pentru o fată de vârsta mea.Toată lumea are pasiuni precum sportul, dansul, cântatul sau desenatul, dar mie imi plac mașinile vechi. Sunt sigură că această pasiune am moștenit-o de la părinții mei, în special de la tatăl meu care este un colecționar de mașini franțuzești de epocă.

Totul a început în anul 2007, atunci când tatăl meu a achiziționat o mașină Renault 4 CV din anul 1956, urmând ca în anul 2009 să participe cu această "băbuță", așa cum o numim noi, la Kronstadt Classic Rally. Acest raliu nu este unul de viteză, așa cum cred mulți alții, ci unul de exacitate, de precizie. De atunci, chiar dacă nu făceam parte din echipaj, am rămas fascinată de mașinile vechi.

Echipajul este format din pilot şi copilot. Copilotul primește de la organizatorii concursului un roadbook și trebuie să îi dicteze pilotului traseul pas cu pas(de exemplu:"peste 250 m faci stânga" sau "la primul sens giratoriu te încadrezi spre a doua ieșire"), neavând voie să greșească.

Echipajul nu trebuie să se abată de la traseul stabilit, deoarece pe parcursul acestuia se află probe secrete în care trebuie să parcurgă, de exemplu, 150 m în 30 secunde sau o probă asemănătoare. În fiecare an, mașina noastră a fost premiată cu trofeul "Oldest car in the show".

Din anul 2013, am început să învăț cum decurge dictarea și ce responsabilități are copilotul și, încet-încet, i-am luat locul mamei mele și am devenit eu însămi copilot. În acel an, am câștigat primul meu premiu pentru cel mai tânăr copilot, urmând ca în fiecare an să câștig medalii.

Anul trecut, în 2015, concursul a avut loc în perioada 18-19 Septembrie și, împreună cu tatăl meu, nu numai că am câștigat premiul pentru cea mai veche mașină, dar am reușit să luăm premiul " Best time" pentru cea mai exactă probă îndeplinită. Proba a constat în parcurgerea a 100m în 15 secunde, noi reușind să parcurgem această distanță doar cu o sutime în plus, un rezultat foarte greu de dobândit.

Pe lângă premiile câștigate la Kronstadt Classic Rally împreună cu tatăl meu, se pot număra și alte premii importante, precum locul 1 la "Concursul de Eleganță-Sinaia 2012", secțiunea "Postbelice- Sedan"câștigat cu un Renault 12 TL din anul 1971 și după un an, tot în cadrul acestui concurs, locul 3 la secțiunea "Fabricat în România" cu o Dacia 1300 din anul 1971.

Să fii copilot în cadrul unui concurs cu multe mașini vechi și valoroase, precum și cu multe echipaje din toată țara, cât și din afara ei care au participat și la alte raliuri mai complexe mi se pare foarte interesant. Sper să pot ajunge eu însămi să particip cu mașinile tatălui meu la concursuri și expoziții internaționale de mașini oldtimer.

Popa Iulia IX A

"CHESS IS MY LIFE, BUT MY LIFE IS NOT CHESS."

SAHUL ESTE VIATA MEA, DAR VIATA MEA NU ESTE UN JOC DE SAH

ANATOLI KARPOV

Am fost foarte fericită când am reuşit la etapa judeţeană a O.J.S.S. – proba de şah să ies pe locul întâi, aşa cum mi-am dorit. Această bucurie a fost înlocuită la câteva zile de emoţia de a reprezenta Braşovul şi Colegiul Naţional de Informatică „Grigore Moisil", la faza Naţională a Olimpiadei Sportului Şcolar de la Giurgiu.

„Fluturi în stomac am înaintea fiecărei competiţii de şah, dar de astă dată emoţia concursului era dublată de faptul că îmi doream nespus să obţin un rezultat onorabil pentru Colegiul şi oraşul meu. Nu mai vedeam competiţia în sine ca pe o competiţie extraşcolară de şah, ci ca pe o mare responsabilitate.

Ţin minte că exact aceleaşi sentimente le-am trăit în 2012 – aveam mai puţin de zece ani, eram componentă a echipei de fete a României şi am participat la Balcaniada de Şah pe Echipe de Juniori, împreună cu alte trei fete (eu eram cea mai mică – adică reprezentanta de la 10 ani). Atunci am devenit campioane balcanice, dar oare acum?

În mare parte le cunoşteam pe jucătoarele ce reprezentau celelalte judeţe - cu multe dintre ele mă mai întâlnisem în decursul anilor, la Naţionalele de Şah de Junior (competiţie organizata de F.R Şah) sau la alte Concursuri. Ştiam deci că sunt foarte bune şi unele chiar şi mai mari ca mine (clasa VII şi a VIII). Sprijin moral mi-au fost părinţii şi doamna profesoară de sport Danu, care ne-au însoţit pe mine şi pe baiatul de la Şaguna la Giurgiu şi care m-au încurajat. Şi prin urmare am decis să joc cu grijă, şahul pe care îl ştiam cel mai bine.

Competiţia în sine însemnă 7 runde pe sistem de Şah Rapid, pe parcursul a două zile. La Şedinţa tehnică din seara dinaintea concursului se stabilise clar sistemul de joc - 45 minute de joc. Ohh!!!! nu este proba mea preferată. Imi place şahul clasic şi mai nou, proba de blitz (la care am devenit anul acesta Vice Campioană Naţională). În seara dinaintea concursului mi-am revăzut aşadar adversarele /prietenele de şah - am povestit şi ne-am distrat puţin, iar apoi m-am retras în camera de hotel. A doua zi urma concursul, cu doua runde dimineaţa şi două după-amiaza.

Primele trei runde au fost victorii, iar ultima cu Maria de la Vâlcea a fost remiză. Având în vedere că ea este în clasa VIII nu a fost rău. (deşi la Naţionale am bătut-o la Rapid). Şi încheiasem ziua cu locul II în clasament. Dar ştiam că a doua zi vor urma trei runde foarte grele.

Dimineaţa, prima rundă jucam cu o adversară mai mare, din Bucureşti, cu care nu mă mai întâlnisem niciodată. Ok - remiza obţinută mă menţinea pe locul doi. Apoi runda cu Aradul. Am reuşit să obţin punctul – recunosc că mi-a fost teamă, căci cu o lună înainte, la Naţionale făcusem doar remiză cu Bianca. Şi urma ultima rundă decisivă. Studiez cu părinţii clasamentul dinaintea ultimei runde. O victorie mă menţinea clar pe locul doi. Nu avea cine să mă mai întreacă. Maria pe unu şi eu pe doi. Cu înfrigurare aşteptam tragerea – pic cu Alexandra de la Timişoara, prietenă şi de aceeaşi generaţie cu mine.

La Naţionale punctul a fost în favoarea mea – dar, a fost la Clasic. Presiunea este mare, căci acum doi ani la Naţionalele de Şah, tot la ultima rundă la proba de Şah Rapid, m-a scos de pe podium şi nu am mai devenit Campioana Naţională la Rapid. Am pierdut cu ea. Dacă se întâmplă la fel? Nu.....Nu. Trebuie să îmi iau revanşa!!! Şi am câştigat! .....şi când ies din sală, părinţii îmi fac semn că sunt pe

locul întâi. Maria pierduse ultima rundă la Briana. Inima mi-o ia la galop. Mi-am împlinit visul ...am reprezentat cu cinste colegiul şi oraşul, am ieşit Campioana Naţională Şcolară la Şah !!!

Mă pot considera o jucătoare de şah împlinită. Mereu munca mi-a fost răsplătită de rezultate frumoase. Incă de la 6 ani am început să desluşesc tainele mişcărilor tactice pe tabla de şah, iniţiată fiind de tatăl meu. Am continuat apoi în cluburi specializate. Mai mult de jumătate din viaţa mea deja, mi-am petrecut-o alături de pioni, cai, nebuni şi turnuri. Sunt fascinată de eleganţa reginei şi deopotrivă de sârguinţa pionilor şi a celorlalte piese în obţinerea matului.

Rezultatele au început să apară încă din primii ani de participare la Campionatele Naţionale de Şah de Juniori : de la medalia de bronz la Rapid din 2010 şi bronz la Clasic în 2013, până la titlul de Dublă Campioană Naţională la Clasic şi Rapid în 2012 sau cel de vicecampioană Naţională în 2014, toate rezultatele au fost obţinute graţie multor ore de studiu.

Campionatele Europene şi Mondiale mi-au adus şi ele clasificări frumoase în 2012 şi 2013 - (un loc XI la Europenele de la Praga şi un loc IV la Mondiale Şcolare de la HalKidiki).

Şi cel mai recent rezultat notabil - este cel din vara asta, de la Iaşi, care mi-a adus primul titlu de Dublă Campioană Naţională pe echipe la Şah Clasic şi Rapid şi Vicecampioană pe Echipe la Blitz, la categoria fete 14 ani.

Şahul a devenit de mult timp o mare pasiune, este o parte din mine. Mă disciplinează şi organizează, îmi creşte puterea de concentrare şi raţionare şi, deopotrivă, mă ajută să cunosc locuri şi oameni noi.

Bucur Denisa VI A

UN PRIETEN DRAG, PLIN DE RĂBDARE

Pianul, mai exact pianina, un obiect pe care îl vedeam zilnic dar care nu mă atrăgea în vreun fel. De un negru strălucitor, așezat lângă draperiile albe din living, făcea fundalul perfect pentru pozele de la ocaziile speciale. De câteva ori mama mi-a arătat cum se cum se cântă la pian, știam deci care clapă este “do”, cum trebuie ținute corect mâinile, că spatele trebuie ținut mereu drept, probabil și alte lucruri elementare... Atunci am învățat primul meu cântec, “We wish you a Merry Christmas”, chiar dacă numai la mâna dreaptă. Mi se părea foarte interesant cum, din loc în loc, trebuia să mai apăs și câte o clapă neagră. Îmi plăceau mult clapele negre, apăreau timide în cântec, din loc în loc, dar își făceau simțită prezența, înfrumușesând piesa muzicală.

După vreo cinci ani, la vârsta de zece ani ani, mi-am adus aminte, în preajma sărbătorilor de iarnă, de cântecul pe care învățasem să îl cânt când eram mică. Am căutat în cartea în care sălășluia partitura și, cu destul de multa muncă,am reușit să descifrez notele și să cânt melodia. Eram bucuroasă de reușita mea, dar nu mi se părea un lucru nemaipomenit.

Timpul a trecut, iar pianul a rămas din nou singur. Probabil mai cântasem la el de câteva ori, niște note la nimereală sau câteva măsuri din manualul de muzică de la școală. Erau frumos aranjate lângă pian, cărți de muzică și numeroase partituri.

După alți câțiva ani, stăteam în camera mea și mă uitam, pe laptop, la un anime -film de animație japonez. Muzica din fundal mă fascinase. Din curiozitate probabil, am căutat una dintre melodii pe youtube și am dat click pe un videoclip în care era varianta synthesia a cântecului. Îți era arătat în videoclip o claviatură de pian iar clapele se colorau în ordinea în care trebuiau cântate. Mi se părea foarte interesant, mai ales faptul că acest cântec era plin de așa-numitele “clape negre”. Am luat o orgă mică de sub patul meu și am început să cânt primele note care apăreau in videoclip. Eram complet uluită de sunetul acelor simple măsuri. Nu știam ce este mai grozav, sunetul notelor sau faptul că, practic cu ajutorul meu, orga prăfuită a prins viață. Probabil m-aș fi gândit mai mult la asta, dar eram prea nerăbdătoare să mai aud odată acele măsuri. Așa că le-am cântat din nou...și din nou...și din nou...probabil câteva ore în șir, pentru că ai mei se săturaseră să tot audă aceleași note. Sub nici o formă nu m-aș fi oprit din cântat așa că am conectat căștile la orgă și am continuat să cânt. Nu înțelegeam ce îi plictisea, mie mi se părea din ce în ce mai fascinant, uneori puteam prelungi o notă, alteori altă notă, îmi dădea o senzație de libertate. Nimeni și nimic nu mă putea opri din a cânta acele note cum voiam eu. Îmi plăcea să pun tot sufletul în melodie ca să sune cât mai bine, cât mai sensibil și cât mai frumos.

După puțin timp am început lecțiile de pian. Era ziua de nouă ianuarie 2014, împlinisem treisprezece ani de zece zile și mă aflam în fața profesoarei de pian și a pianului acesteia. M-a întrebat, în lunga noastră discuție, dacă știu să cânt ceva. Am zâmbit cât am putut, dar eram puțin timidă; i-am spus că ritmul nu este foarte reușit, că știu să cânt numai cu mâna dreaptă și că nu știu tot cântecul...M-a încurajat și m-a rugat să îi cânt. Mi-a spus că este mirată de faptul că un copil care de abia începe să studieze pianul alege un cântec așa complicat, mai ales cu patru bemoli la armură. Profesoara mi-a admirat atitudinea și am început să învăț tot mai mult din cântec.

Nu am participat la competiții, dar am cântat la recitalul organizat de profesoara de pian la “Casa Mureșenilor”, cântând astfel prima oară la un pian de concert, chiar la pianul maestrului Gheorghe Dima, la jumătate de an de la prima mea lecție.

Timpul a trecut și am reușit, după mai puțin de un an, să cânt melodia de la început la sfârșit, cu ambele mâini, fără nici o greșeală. Din cauza examenului de capacitate și a unor probleme de sănătate ale profesoarei a trebuit să întrerup lecțiile. Am continuat singură și am început să cânt la blockflote și vioară.

Acum, că a trecut examenul, vreau să dedic cât de mult timp acestei pasiuni muzicale, cât și desenului. Iar pianul îl consider cu drag cel mai bun prieten al meu care m-a așteptat să îl cunosc, cu seriozitate și dragoste, mai bine de doisprezece ani.

Dumitriu Maria IX A

"SPORTUL ÎNSEAMNĂ RESPECT PENTRU CORPUL NOSTRU"

Viaţa de sportiv implică şi unele mici greutăţi. A îmbina sportul cu restul nu este greu în momentul în care îţi stabileşti priorităţile şi obiectivele pe care vrei să le îndeplineşti.

Să fii sportiv este un lucru minunat, îţi formează şi întăreşte personalitatea, te ajută să cunoşti oameni minunaţi, îţi schimbă perspectiva asupra vieţi, te maturizează. Sunt nenumarate beneficii pe care le ai de pe urma sportului.

Dansul înseamnă un mod de viaţă, o exprimare a personalităţii mele, mă defineşte.

Ce insemnă dansul pentru mine: Disciplină, Spiritul de competitivitate, Seriozitate, Sănătate, Spiritulde echipă, Ambiţie.

Ambiţia de a reuşi este una dintre valorile pe care sportul ţi le imprimă puternic în caracter. Când totul pare pierdut şi simţi că se prăbuşeşte totul în jurul tău, ambiţia (evident că aici mă refer la ambiţia creatoare) te poate salva şi te poate ajuta să-ţi îndeplineşti visul. Sportul îţi ţine mintea trează. Dansul este un sport de echipă. De ce? Pentru că este nevoie de mai mult decât propria voinţă şi propria persoană pentru a reuşi.

Dansul înseamnă forţă şi echilibru, sensibilitate şi tărie. Doar cu un partener poţi realiza o echipă bine sudată şi puteţi alege cum să vă împliniţi visul comun, cum să munciţi împreună. Un partener de dans este acel om care înţelege la fel ca şi tine acest sport, care are aceleaşi năzuinţe ca şi tine, care vibrează în acelaşi ritm cu tine .

În ceea ce priveşte viaţa ca sportiv, momentele sunt unice şi pot fi magice, atât timp cât alegi să concurezi cu tine însuţi, pentru a defini competiţia ca fiind un factor al sincerităţii faţă de perseverenţa depusă în timpul antrenamentelor şi a urmării sfaturilor antrenorilor. Dovadă stau numeroasele diplome şi cupe obţinute la concursuri naţionale (”Cupa Romaniei”- locul 1 Standard, ”Campionatul Naţional de Clase”- locul 3, ş.a.) şi internaţionale (WDSF Open Ruse - locul 1 la secţiunea Standard şi locul 2 la secţiunea Latino, Festivalul Internaţional de gimnastică şi dans ”Prietenia”- locul 1 la secţiunea Dans sportiv, şi locul 1 la secţiunea Dans contemporan – unde amreprezentat cu mândrie Colegiul Naţional de Informatică ”Grigore Moisil” Braşov)

Sportul, pentru mine, înseamnă sănătate, înseamnă un stil de viaţă. Nu voi renunţa niciodată la sport şi cred cu tărie că el ne poate ajuta să ne menţinem sănătoşi, dinamici şi plini de viaţă. Sportul te face să fii inventiv, muncitor, o persoană care doreşte să progreseze tot timpul. "Mens sana in corpore sano" dictonul latin care înseamnă minte sănătoasă în corp sănătos: aceasta este metoda pentru o viaţă activă.

Constantinopol Anisia VII A

concentrez pe examene. Nu regret nici un moment cum mi-am petrecut 9 ani invățând replici şi exersând, pentru că la acel moment a fost exact ceea ce mi-am dorit . Deşi am renunțat la teatru, înca mă bucur de cealaltă pasiune a mea, şi anume scrisul. Am descoperit pasiunea mea pentru scris în clasa a cince,a când am făcut prima compunere și am simţit că este o plăcere. Cel mai recent concurs la care am participat a fost cel în care a trebuit să scriu o legendă despre oraşul meu natal , Braşov. Nu credeam că aș fi avut vreo şansă să câştig, deoarece era un concurs naţional, unde au participat sute de elevi însă, când prrofesoara m-a anunțat că am luat locul 3 am simtit cum inima îmi tresaltă de fericire. Fiecare reușită mi-a dat putere, la fel a făcut-o şi fiecare eşec, m-a făcut să vreau să fiu mai bună, pentru că ştiam că pot. Asta m-au învățat pasiunile mele. Teatrul mi-a dat curaj să îmi urmez visele și m-a ajutat sa realizez că nimic nu este imposibil, iar scrisul m-a făcut să vreau să le arăt oamenilor că se poate , am vrut ca oamenii să înţeleagă şi să înveţe ceva din poveștile mele si anume exact ceea ce am invățat si eu: " Nici un vis nu e prea greu de urmat sau imposibil de realizat."

PASIUNEA MEA, VISUL MEU DE A JUCA ŞI DE A SCRIE

Timpul trece repede, stai deoparte şi te gândești ce realizări ai avut de-a lungul anilor. Ce ai făcut cu viaţa ta încă din momentul în care a început să citeşti sau să scrii. Și e frumos să stai şi să reflectezi asupra acestor lucruri și să zâmbești zicându-ți în sine: "Bravo! Ai reușit". Povestea mea despre una dintre pasiunile mele începe încă de când am intrat în clasa întâi. Eu, copil fiind, cu prea mult timp liber şi entuziasm, am decis să mă apuc de teatru, ca să îmi ocup şi eu timpul într -un mod mai productiv. Începutul a fost foarte greu, deoarece eram cea mai mică din grupa mea . Cel mai emoţionant moment a fost când a trebuit să păşesc pentru prima oară pe scenă şi să recit o fabulă în faţa unor oameni necunoscuţi. Încă îmi aduc aminte zâmbetul lor cald pe care mi l-au adresat când făcusem primul pas. Nu părea să le pese dacă aș fi facut vreo greşeală și asta mi-a dat putere. Să îmi iau inima în dinţi, să închid ochii un moment, să respir adânc şi să-mi joc rolul. Spre surprinderea mea totul ieșise foarte bine. Eram mândra de mine. Am câştigat locuri de la 1 la 3 și am participat la concursuri judeţene, dar şi naționale. Ajunsă în clasa a opta, am decis să pun şcoala pe primul loc și să mă

Patricia Preda IX D

ÎNCERCAREA

Cu toții desenează, cântă, citesc și dansează
Și merită apreciați căci fac ce-i pasionează...

Știu că sunt mică într-un univers mare
Și, ca să evoluez,
Propriile universuri mi le creez.

Evident, am și ajutoare:
Stilou, călimară, creioane...
Iar cu ele îmi construiesc
Zâmbete de cuvinte cu sentimente de cerneală.

Dar, nu cutez să am indrăzneală
Să spun că scrierile mele
Vor ajunge embleme și ele;
Pentru că am rivali puternici
Ce creează
Din lumi pieritoare-stele nemuritoare.

Poate-ntr-o zi voi reuși
Frica de a-mi depăși
Și poate voi putea
Să am și eu o stea !

Texte de: Ana Birău IX A

COPILĂRIA ESTE VARIABILĂ

În opinia mea, libertatea vârstei copilăriei este cel mai imprecis lucru din această lume.

Dacă vremea poate fi preconizată sau zodia îți poate spune ce ți se va întâmpla, ei bine, nimeni nu îți poate spune până când vei copilări sau când te vei maturiza.

Poți fi copil până la sfârșitul vieții, dacă te joci și respiri fericire. Sau poți fi mereu matur, dacă nu înțelegi jocul. Însă cel mai fericit ești când nu ai responsabilități și îți trăiești propria poveste.

Copilăria e un val care, după ce se lovește de mal, reînvie și continuă să călătorească în lumea nesfârșită...

ADVERTISING – A BLESSING OR A CURSE

While some consider it a blessing others regard it as a curse, because advertising, like anything else in this world, has a good and bad side to it. Some people say it's just a waste.

The most important issue in this whole situation is that advertising is a big part of marketing. But some commercials are created so professionally that they become a piece of TV art. Sometimes commercials are very useful and can inform you on a new product you wouldn't know of otherwise. We can't do without it.

Still, we are bombarded with too many ads, especially on TV. Some years ago, I couldn't imagine the interruption of an interesting movie by advertising. It is widely believed that advertising is aiming to hit to human's mentality, in order to awake a desire and an eagerness to own an advertised product. However, no matter how realistic the commercial is, you still can't fully trust the product. For that matter, there are people in this world that believe the more a product is advertised for giving miraculous results, the more disappointing is the reality of said product.

In my opinion, advertising is a mixed curse. Besides the merits and advantages it brings, it is a reality and a necessity that we have to understand. After all, this is one of the widely spread mechanisms the world runs on.

Şucată Elena X C

Lost on the way, no one to blame, no one to save,

Nothing to do with the way everything's changed.

Lost I feel a little like, a child who's lost, a little like,

Everything's changed a lot, I didn't like all of the pain,

Lost, confused, a lot of it, is hard to take, and cause of it,

Everything's changed I thought I'd make it through the pain

Everything's changed.

Given the chance I would happily dance on the grave of the one

Who shows no remorse.

Vlad Angheluţă XC

TO TRUST TECHNOLOGY OR NOT?

Back then, when technology didn't exist, people were a lot more sociable. I'm not being ignorant or a hypocrite and say that today's generation doesn't socialize, but things were a little different a few centuries ago. There are still a lot of people that are down to earth. But in many cases nowadays, the only target is to look good in pictures, and be in the center of attention. The thing is that people like that existed even in 1900, but today, anyone has access to internet, so the stupidity, and all is bad is much more exposed. It's hard to find a nice, smart, thoughtful person, when all you see is the surface of the human behavior. Talking and making friends in real life became a serious "problem" for kids. I try to stay away from social media as much as possible, even though I'm not or ever be obsessed with my image in the eyes if other people.

But in the end, there are pros and cons about this subject. Today, the internet makes it way easier for information to be transmitted, but people get addicted to the virtual life and character, trying to be something they are not, and all the dumb, ignorant people are highlighted, sadly, and gets to the point when is frustrating, and makes you kind of disappointed at the world you live in, but that's just my opinion.

Armand Micu IX D

PLUGUŞORUL POZNAŞ AL CLASEI A IXA A

Profilor cei buni la mate

Le urăm succes în toate.

Sănătate şi iubire,

Exerciţii multicele

Şi probleme frumuşele

Să se bucure de ele.

Căci deja-i o axiomă:

Mate te menţine-n formă!

Frunză verde algoritm,

Să trăiţi mereu în ritm

Şi în dor de poezie

Cum Barbilian o ştie.

Ia mânaţi, mânaţi cu spor

Să se-audă-n coridor!

Hăi! Hăi!

Sfânta misie să rămână dascălilor de română,

Să facă din fiecare

Expert în comunicare.

Iar în rest, ştim din folclor,

Le urăm pe limba lor:

Câte paie sus pe casă,

Atâţia galbeni pe masă;

Câte pietre la fântână,

Tot atâta voie bună;

Iar de când cu Cărtureşti,

Române, timp să citeşti!

Ia mai mânaţi în figuri

De stil şi fluierături!

Hăi! Hăi!

Băieţi, staţi şi m-ascultaţi,

Să vă spun cum să uraţi.

Ne mişcăm olecuţică

Să ajungem la fizică,

Ş-o furtună de atomi

Să emitem către domni,

Să urăm pe o frecvenţă

Potrivită-n excelenţă:

S-aveţi buzunar bombat

Învelit adiabat.

Sania, din punctul A,

Chiar cu Moş Crăciun în ea,

Să v-aducă cu" v1 "

Satisfacţii cu duiumul!

Ia mânaţi din clopoţel

Şi băgaţi un decibel!

Hăi! Hăi!

E vremea acum, bădie,

Ca toţi, plini de energie

Să urăm pentru chimie.

Domni şi doamne profesoare,

Ce staţi în laboratoare,

Vă dorim să aveţi parte

De-experimente minunate.

În retortă zămisliţi

Premii, câte vă doriţi

Şi căutaţi cu migală

Piatra cea filozofală.

Într-o lume ce se pierde,

Promovaţi chimia verde,

Că-n proporţii definite,

Toate sunt bine-venite!

Detonaţi, dar figurat,

Petarda cu bicromat

Şi sonorizaţi, flăcăi,

Hăi! Hăi!

Hai acuma, cu viteză ,

Să urăm şi în romgleză:

Foaie verde trandafir

Vă dorim Happy New Year.

Dar, ca să fie complet,

Marry Christmas la pachet.

Să vedem ce ar mai fi:

Daruri zic, sub christmas tree,

Să nu simţiţi cum trec anii,

S-aveţi seif plin cu money.

Staţi un pic ca să inspir

Şi să mânăm ca Shakespeare!

Ahoy! Ahoy!

O să urăm acum urgent

La germană, evident:

Liebe Lehrer, Lehrerinnen,

S-aveţi butoaie cu vin

Câte case-s în Berlin;

Rotocoale de cârnaţi,

Cam cât Alexanderplatz

Geld-ul gros în portofel

Să vi se adune schnell;

Gânduri bune şi senin

Câtă apă este-n Rin.

Ia mânaţi cu toţii în ton,

Să se-audă pân-la Bonn!

Iodlere şi-aho, aho,

Olari, olario!

Casiana OANCEA IX A
Antonia CREŢU IX A

INFOTO

A-ți plăcea matematica sau informatica nu înseamnă a nu fi creativ. Din contră, eu consider că tot ceea ce înseamnă formă, culoare, unghi de lumină, se află într-o strânsă legătură cu matematica. În jurul numerelor, al formelor geometrice, se învârte toată materia, totul fiind calculat...cuvântul, imaginea, versurile unei poezii.

O fotografie este precum o melodie. Ea transmite starea sufletească a creatorului și oferă privitorului posibilitatea de a simți trăirile celui care ține aparatul de fotografiat în mână. Totodată, o imagine poate avea sute de înțelesuri, precum liniștea pe care o simți când privești lumina toamnei, sau înfrigurarea care te cuprinde când vezi copacii îmbrăcați în zăpadă şi țurțurii atârnând de streșinile caselor.

În timp ce priveam fotografiile expuse în școală, am remarcat că unele inspirau sentimente de nostalgie, bucurie, mâhnire, unele chiar sugerând căldură sufletească, liniștitoare.

Pentru mine, clubul de fotografie nu reprezintă doar oportunitatea de a învăța de la cei care au mai multă experiență și de a încerca să îmi îmbunătățesc modul de a privi un obiect sau un peisaj, ci consider că este o încercare de a scoate la suprafață ceea ce este mai frumos în noi, felul în care fiecare are o viziune diferită asupra unui lucru, exprimându-și trăirile în alt mod.

Unii scriu poezii, alții cântă, alţii fac fotografii...

Popa Iulia IX A

Teodor Vecerdi

Maria Stan

Radu Iliescu

Radu Iliescu

Teodor Vecerdi

Radu Iliescu

